

Tanja Šljivar je dramska spisateljica rođena 1988. godine u Banjaluci, SFRJ. Diplomirala je dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, a završila je i master studije iz primijenjenih teatarskih studija u Giesenu, Njemačka. Autorica je šest cjelovečernih drama, koje su objavljene u kazališnim časopisima, različitim antologijama, i izvedene i javno čitane u profesionalnim kazalištima u Bosni i Hercegovini (BNP Zenica), Srbiji (Atelje 212, Narodno pozorište Užice), Hrvatskoj, Poljskoj, Austriji, Španjolskoj, Albaniji i Njemačkoj (Deutsches Theater Berlin, Schauspielhaus Stuttgart, Theater Dortmund). Također piše i objavljuje kratke priče, radio drame, filmske scenarije i teatrološke tekstove. Za dramsko pisanje osvojila je nekoliko nagrada među kojima su posljednje *Sterijina nagrada* u Srbiji, nagrada *MESS market award* u Bosni i Hercegovini, te nominacija za *Retzhofer Dramapreis* u Austriji. Drame su joj prevedene na desetak jezika, i bila je gošća književnih rezidencijalnih programa u Grazu, Beču i Prištini, a na proljeće 2019. godine pozvana je i na rezidencijalni književni program u Splitu.

Foto: Marija Janković

Tanja Šljivar

REŽIM LJUBAVI

komedija o aranžmanima ljubavnih odnosa

LIKOVNI SCENE

scena 1 - Miša i Hana, i još: cijeli svijet, Boba (prerušen u ljubavnicu), – stariji muškarac, i mlađa žena, njihov režim je jedva postignuta monogamija, za koju se pokazuje da je klasična monogamija s aferama

scena 2 – Boba i Branka, od milja Brana i još: Neka djevojčica, kakva je nekad možda bila Branka, i još njihov vjenčani kum koji ih je i upoznao - njihov režim bio je serijska monogamija, dok se sudbinski nisu povezali i sreli, kada je njihova ljubav krunisana brakom, ultimativnim režimom ljubavi, posljednjom stepenicom i krunom ljubavi, iza koga nema ništa, nema dalje, a za koji se ispostavlja da je također razrovan aferama

scena 3 – Boba i Miša –, i još Bobin kum, članica foruma Ana.rs, i nekoliko tipova s Grindra: njihov režim je preljuba, brakolomstvo

scena 4 - MANIFEST SAMOĆE – ONA, i niko više, ona koja nije niko od već pobrojanih, i njen režim je celibat; ipak zapravo tu s njom je i još **NEKO**

scena 5 – Hana, Branka, Miša – njihov režim je trijada, a sve u cilju zadovoljavanja nezadovoljenih Mišinih apetita ni u jednom od dosadašnjih režima

scena 6 - svi likovi zajedno - poliamorija

Sve parove, može da igra dvoje istih glumaca, ali također je moguće da sve parove igraju različiti glumci i glumice. Moguće je zamisliti da je to jedan par, koji aranžmane i režime ljubavi, tokom godina i godina odnosa iznova i iznova mijenja. Moguće je i da se svi parovi, ili neki od parova međusobno poznaju, da su zajedno studirali, ili da su komšije, ili kućni prijatelji i da su neki od njih bili u trijadama, aferama, preljubama. Moguće je da su i svi bili sa svima, u režimu otvorene veze. Takođe je moguće da svi oni zajedno, na sceni, čine jedan pejzaž parova koji sjede na sastancima, u svojim dnevnim sobama, u restoranima, koji igraju u klubovima, skroluju i četuju na Tinderu, Grindru i ostalim dejting aplikacijama. Publika može slobodno da se kreće kroz taj pejzaž četova, susreta, svađa, davanja naziva odnosima, i rastanaka, publika može da priđe jednom ili drugom paru, zadrži se kod njih, opušteno im se pridruži u trijadi ili monogamiji s aferom, ali tada isključivo kao treća partija, kao onaj ili ona koji od prethodno utvrđenih aranžmana para direktno zavisi i koji je tom aranžmanu direktno podređen; pa opet ode do drugog para i drugog režima. I tako sve, dok traju prostor i vrijeme, dok su parovi i publika u prostoru scene, a u vremenu patrijarhata.

Između njihove želje i njihovog očaja, stajao je gusti protok riječi.

(Eva Iluz, Zašto ljubav boli – Sociološko objašnjenje)

Ooooo, ljubav šta je to?

To je ona stvar o kojoj pjeva Čobi!

To je ona stvar zbog koje plače Gabi!

(Buldožer, Život to je feferon)

U tekstu su korišteni izvori:

1. Eva Illouz, *Why love hurts, A sociological explanation*, Polity Press, Malden, 2012
2. Roland Barthes, *A lover's discourse, Fragments*, Hill and Wang, New York, 2001
3. Paul B. Preciado, *Testo Junkie, Sex, drugs, and biopolitics in the pharmacopornographic era*, The Feminist Press, New York, 2016
4. Srećko Horvat, *Radikalnost ljubavi*, Laguna, Beograd, 2016

5. Deborah Anapol, *Polyamory in the 21st Century, Love and Intimacy with multiple partners*, Rowan & Littlefield Publishers, Inc, Plymouth, 2010

6. Shulamith Firestone, *The Dialectics of Sex, The case for feminist revolution*, Bantam Book, New York, 1970

7. <http://www.salon.com/2004/04/30/morrissey/>

8. www.ana.rs

PRVA SCENA - MIŠA I HANA – SERIJSKA MONOGAMIJA/MONOGAMIJA S AFERAMA

HANA:

Miša i ja sjedimo u našoj, njegovoj, jer je on je platio, mojoj jer ja sam uredila, dnevnoj sobi. On je bos, i ima odvratna ogromna stopala i veliki trbuh, koji se nazire ispod bijele košulje, nonšalantno raskopčane. Ispod košulje mu se naziru i dlake na prsima, ljubavni tepih, dokaz Mišinog pastuvstva i muškosti, dokaz da je Miša pun testosterna, čiji nivo u krvi ne opada obrnuto srazmjerno Mišinim godinama, za razliku nivoa estrogena i progesterona u mojoj krvi koji opadaju obrnuto srazmjerno broju mojih godina. Miša je za svoje godine lijep, Miša je gospodin u odijelu, Miša je moj san na vidjelu. Miša je džukela. Ali ja mu to ne kažem. Umjesto toga ja mu kažem: Bojim se, Mišo.

MIŠA:

Čega se bojiš?

HANA:

Samoće.

MIŠA:

Ma ne plaši se mala, sve je u redu. Ja sam tu.

Hana pogleda Mišu u oči.

HANA:

Obećavaš?

MIŠA:

Obećavam.

MIŠA:

Hana i ja sjedimo u mojoj dnevnoj sobi. Napolju je kiša, i grmljavina i veliki grad s neboderima. Koji grad? Koga briga. Ja sam bespravno porušio stračare, poravnao zemlju, otjerao ljude koji su decenijama tu živjeli, i napravio nebodere, finansirao jeftinu izgradnju staklenih stambeno-poslovnih jedinica, koje se kroz moje i Anine velike prozore sada vide. Neboderčine su dobar valjan odgovarajući simbol moje muškosti, ako to već bosa stopala, neobrijane dlake na prsima i moje sijede nisu dovoljno istakle i označile.

Hana pomiluje Mišu po kosi.

MIŠA:

Hana me miluje po sijedima. Kol'ko njoj sad smetaju, meni dvaput više vrijede. Jer jer iako se ja njoj nisam nekim ugovorom obavezao ili nekim lažnim pečatom, kao u slučajevima bespravne gradnje nebodera koji su u pozadini ove ljubavne scene, ne čak ni nekim iskazom, nekim govornim činom poput: *Volim te, Hana, ili Hana, ti si za mene jedina*, ili: *Hana, samo sa tobom hoću da se jebem*, pa ni nekom gestom poput kupovine ogrlice od cirkona u obliku srca, ili kupovine pralina s izvandrednim i rijetkim kremovima, poput krem od pinjola krem od pistača s decentnim ukusom čili paprike krem od bijele čokolade s pekan orasima, ispostavilo se da Hana misli osjeća vjeruje i zna da sam se ja njoj nekako da ni sam ne znam kako na monogamiju obavezao.

HANA:

Miša i ja smo nakon sati i sati sati koje sam ja provela uplakana, i sa jastukom među nogama, da ne budem sama, Miša i ja smo, dok je cijeli svijet mislio i govorio:

CIJELI SVIJET:

KAKVA RIBA TUGUJE!

HANA:

Miša i ja smo nakon dana i dana mog zivkanja moljakanja Miša i ja smo nakon mjeseci i mjeseci otvorene veze i njenih neizvjesnih i nepredvidivih ishoda, nakon godina i godina njegovog nejavljanja, i veza afera vezica brakova s

drugim ženama, nakon niza izgovora neodgovorenih poziva poruka mejlova snepčetova nakon niza mojih golih selfija njegovi dick pickova nakon sukcesivne serije neuspjeha nakon jednog mog potpuno stalozenog poziva USRED NOĆI, na koji sam se odvažila, iako mi se Miša tri mjeseca nije javljao, niti sam znala gdje je i hljeba ima li, umire li, i kad sam mu konačno rekla: NEMOJ VIŠE NIKAD DA SI ME NAZVAO, a on meni mrtav 'ladan odgovorio: *Pa nisam te ni zvao, nego ti mene??!* i nakon njegovog neočekivanog i iznenadnog ponovnog javljanja i naposljetku nakon jedne neobično rijetko izuzetno uspješne ljubavničke noći konačno shvatili.

HANA i MIŠA:

MI SMO U MONOGAMNOJ VEZI.

HANA:

To da smo Miša i ja, nakon toliko vremena napokon u MONOGAMNOJ vezi zasluga je koliko moje ekskluzivističke strategije sparivanja, toliko i njegove fobje od vezivanja, jer one su jedna od druge neodvojive one jedna drugu indukuju i uslovljavaju. Na primjer Miša je svjestan moje anksioznosti kada on kaže nešto poput:

MIŠA:

Ja uvijek bio ili ne bio u vezi moram da imam jednu crnu zaključanu kutiju u kojoj je moj život u kojoj ja samo znam šta je u koju nemaju pristup moji roditelji prijatelji djeca ljubavnice žene a ni ti.

HANA:

Miša to kaže a crna kutija, u mojoj glavi, ta metafora ta tako neprecizna a tako uznemirujuća slika, postaje izvor svih mojih paranoja i anksioznosti.

MIŠA:

Drugačije ili bolje rečeno ja sam svakako osjećao Hanine fobje Hanine paranoje i anksioznosti, ali ali nisam učinio ništa da je u njenim paranojama razuvjerim ili čak da ih kao legitimne i postojeće priznam. Meni su njene anksioznosti bile i te kako potrebne da bih osjećao da su vrata penthausa i dalje poluotvorena, da sam slobodan i nesputan i da mogu u svakom trenutku da mogu da iza-

dem ovako poluraskopčan razdrjen bos iz stana da odem na ulice ovog bezimenog grada na kojima pljušti kiša i da zamislim da u svakom od ovih nebodera živi bar sto do sto pedeset tri poželjne žene da na svakom čošku čeka nova prilika za parenje da na svakom spratu nebodera može biti da me čeka baš ljubav mog života sa savršenim osobinama s parametrima koje odgovaraju mom idealu, jer ja nikad nikad nikad tokom svih ovih godina s Hanom OD TRAJENJA IDEALA nikad nisam odustao.

HANA:
Te večeri kad je Miša napokon rekao:

MIŠA:
DOBRO, MI STVARNO JESMO U NEKOJ VRSTI INTIMNOG ODNOSA, KOJI TRENUTNO NE UKLJUČUJE TREĆE PARTIJE, MI TRENUTNO UPRAŽNJAVMO MONOGAMIJU.

HANA:
Mi upražnjavamo biološku seksualnu sociološku društvenu monogamiju JER IMAMO SAMO PO JEDNOG PARTNERA U DATOM TRENUTKU znači ja Mišu i Miša mene. Miša mi je poklonio, prvi put za sve ove godine, poklonio mi je crno srce, optočeno cirkonima, na ogrlici od bijelog zlata. Prišao mi je iza leđa, dok sam nosila njegovu bijelu košulju, ispod koje su mi virile bijele seksi izrezane gaće, stavio mi ogrlicu oko vrata, i nakon što smo oboje dugo zurili kroz prozor u bespravno izgrađene solitere i čutali, nakon svih ovih godina i njegovog prvog poklona ja sam se osmjelila okurazila, crno srce obješeno na tanku ogrlicu od bijelog zlata mi je takoreći dalo krila, ja sam onda na sopstveno iznenađenje na Mišino iznenađenje i na iznenađenje svih ostalih partija koje je naš odnos ikada uključivao rekla: *Mišo, ja sam godinama potpuno luda za tobom. Ja sam za tobom od prvog dana odlijepljena. Mišo, ja te volim i obožavam.*

Pauza. Duga pauza. Miša, Brana, Boba, Neko, djevojčica, prekidaju svoje razgovore, svoje ljubavne sastanke, svoju agoniju i bivaju (simultano) zaprepašteni Haninom izjavom. Ovo Hanino: "I'm very into you", je nešto najradikalnije izgovoreno u ovom tekstu, u ovoj komediji, u ovom prostoru scene.

HANA:
To je istog trenutka protumačeno kao oružje i metoda moje ženske, ekskluzivističke strategije sparivanja, kao moj pokušaj da te zavežem, svežem, upijem isisiam i smanjim nivo tvojih testosterona trljajući se uz tvoj oznojeni ljubavni tepih, kao moja namjera simboličke kastracije tebe, Mišo, kao moje gaženje tvoje slobode i muškosti i konačno, kao moja želja za tvojom spermom tačno na dan moje ovulacije, za koju sam pomnim praćenjem ciklusa, mjerenjem bazalne temperature, i proučavanjem vaginalnog iscjedka pod dječijim mikroskopom tačno utvrdila dan pa i sat kad će da se desi. Iako moja ljubavna izjava sasvim sigurno nije konicidirala sa danom na koji je moje tijelo otpustilo jednu ili više zrelih jajnih ćelija iz jajnika prema jajovodu, u kojem se mogla dogoditi oplodnja, ona je ipak protumačena kao put do djeteta, kao put do zajedničke budućnosti s tobom Mišo, kao put do konačnosti i cjelovitosti.

MIŠA:
Pa, znaš Hana, mislim da ti stvarno previše analiziraš stvari, previše razmišljaš i svakako potpuno bespotrebno želiš da definišeš nešto čemu definicija uopšte ne treba, što bez ikakvih lejlaba ograničenja ili pravila, što istini za volju uglavnom važi samo za mene, sasvim dobro funkcioniše. Ja na primjer o tome svemu ne razmišljam, meni je sve to s tobom jednostavno i lijepo.

HANA:
Istog tog momenta Miša je ovom izjavom odlučio da nada mnogom vježba upotrebu kombinovanih strategija ambivalentnosti, izbjegavanja, neodređenosti te fobije od vezivanja, i time uspio da pretvori i uskladišti i prisvoji nevezivanje i otuđenost kao čiste oblike sopstvenog razmetljivog i obilatog seksualnog kapitala i dominacije u odnosu na DRUGE MUŠKARCE, čija je potvrda subjektiviteta i statusa i sopstvene vrijednosti Miši zaista potrebna, za razliku od one koje sam Miši JA upravo dala.

Boba s odobravanjem tapše Mišu po ramenu, kao znak da je u ovom trenutku upravo Miša taj koji je "better man" nego on sam, odnosno Boba. To pipkanje prelazi u intenzivnije grublje i strastvenije dodirivanje, milovanje po kosi,

obrutama i licu i konačno u poljupce. Koje Hana, u prvom trenutku, dok govori, ne registruje.

HANA:
Tako smo Miša i ja proveli nekoliko mjeseci u blaženstvu. Hranio me je raznim voćem, trešnjama, malinama, pa i jestivim kaktusom, mirisala sam mu ljubavni tepih, pričao je malo o djetinjstvu pa malo o malverzacijama, i nelegalnim poslovima koje obavlja, a ja sam ga pomno slušala svaku njegovu riječ zapisivala analizirala i pamtila i naravno dok ga slušam ja sam i zavodljivo treptala i onda jednom sam se u mom crnom Audiju vozila oko Mišine vile ne bih li mu samo nonšalantno mahnula, a onda su se moja puna usta blago u zaprepaštenju otvorila, moje obrve su se od bola izuvijale, a moje se lijepo pravilnih crta puderom zacementirano lice, od onoga što sam ugledala, iznenada i u zaprepaštenju i boli zgrčilo.

Boba je prišao Miši, kao on sam, dakle kao stariji muškarac, a onda se transformisao u seksi ljubavnicu, s tamnim naočarima i maramom oko glave, jer je svjestan, naravno, da to što oni ovdje rade, NIJE NORMALNO, te da bi bilo bolje, kakvom maskom poput ove koju je na brzini sklepa, sve to zabašuriti. Bez obzira na uspješno maskiranje, Hana, koja se, dok govori oko njih dvojice, oko Mišine vile, u kojoj se ova ljubavnička scena odigrava, svojim Audijem vozika je ZAPREPAŠTENJA.

HANA:
Pokušala sam da suočim Mišu s tim kobnim saznanjem, sa saznanjem da on viđa i dalje druge žene treće partije četvrte ljubavi. Pokušala sam direktno da mu kažem: *Šta će tebi klinka ta da ti rukom mrsi sjede kol'ko noj sad smetaju meni dvaput više vrijede?* A Miša je vrdao, Miša je čutao Miša nije rekao apsolutno ništa na to, i nakon tog NIŠTA, dodao je još i:

MIŠA:
To je sve što o ovom slučaju želim i mogu da kažem.

HANA:
Miša je i mene ohrabrivao da isprobam stvari, Miša je rekao da bi njemu bilo drago da i ja imam druge partnere

te da to njega ni na koji način ne bi ugrozilo. Miša je također istovremeno znao da sam ja toliko energije kognitivnih emotivnih psiholoških i fizičkih kapaciteta godinama ulagala isključivo u odnos s njim, tako da moje snage ne bi mogle sada tek tako biti preraspodijeljene i preusmjerene.

MIŠA:
Ipak, ono u čemu sam ja majstor, ono u čemu sam se izvještio, ono što sam u mojoj erotskoj karijeri započetoj u adolescenciji u švalerskoj karijeri u trajanju od sada već preko tri pune dekade izučio i savladao – je da kažem nešto a da to uopšte ne mislim. Ili da kažem nešto a da tim iskazom insinuiram nekoliko značenja odjednom.

HANA:
I tako sam ja pristala na definiciju realnosti koja je bila na moju sopstvenu štetu i to samo zato jer sam znala da Mišina ambivalentnost da Mišin strah od vezivanja da Mišina izbirljivost nisu Mišine psihološke osobe nisu inherentne psihološkoj strukturi Mišine ličnosti. Drugačije rečeno ja sam sve vreme znala da Miši srce nije strano tijelo, iako ja u trenucima agonije jaukanja i očajanja običavala da mu kažem nešto poput: SRCE TI JE STRANO TIJELO DA LI VIDIŠ ŠTA MI RADIŠ DŽUKELO!!!

MIŠA:
Ono što je zaista najtužnije u svemu je što ta izuzetna divna ekstremno impresivna izvanredna izrazita žena koja me čeka na nekom od brojnih spratova bespravno izgrađenih nebodera NE POSTOJI.

HANA:
Ja sam Miši gledala kroz prste i naizmjenično ga vrtila oko malog prsta bila umiljata i seksi nedostupna i vatrena uvijek spremna na seks ali i da mi se poslije toga ne javlja danima a sve sam to trpila jer sam znala da ambivalentnost i muška emotivna nedostupnost nisu prirodno bile dio Mišine strukture ličnosti već su one određene uspostavljene i perpetuirane institucionalnim aranžmanima koji organizuju naše živote...

MIŠA:
...poput države krađe seksualnog tržišta slobodnog tržišta slobodne ljubavi patrijarhata nasilja igre moći izazivanja

kriza na Bliskom istoku sudstva centara za socijalni rad medijskog izvještavanja školskog sistema izbjegličke krize i ostalog.

HANA:

Na kraju, Miša me je pobijedio, jer u kontekstu našeg skupa stana u kom se naša neredovna i deregulirana seksualna veza odigravala Mišina serijalnost i izbjegavanje obezbijedili su Miši veću strateško-emocionalnu prednost i moć nego meni moja prosta ekskluzivistička strategija.

MIŠA:

Nego Hani njena ekskluzivistička strategija.

HANA:

Nego meni moja ekskluzivistička strategija.

DRUGA SCENA - BOBA i BRANKA - BRAK

Jedno srećno i predvidljivo domaćinstvo i u njemu su pružnici, suprug Boba, i supruga Branka – muž i žena, a tu je negdje i mačka pečena.

U domaćinstvu se zna - ko nosi brkove, a ko pantalone, ko pije a ko plaća, koji je dan za šoping, a kad se gleda Ravna Gora, ili drugi sitkomi, ko čisti, ko je kome rod a ko pomoz' bog, kad se djeca dočekuju, kad je vriska i veselje, a kad se tajno cmizdri uz rakiju i kafetine, ko lupa šakom o sto a ko punu šaku lijekova za smirenje sasipa niz grlo, zna se čija je zadnja a čija prednja, a ko s davolom tikve sadi. Tu je nekako, možda ne baš fizički, ali kao jedan parametar i mjerna jedinica ljubavičkog uspjeha prisutan i Miša Džukela s kojim se supružnici neminovno upoređuju i uglavnom dolaze do frustrirajućeg zaključka – drugi, a Miša to su drugi, drugi su postigli ljubav, a eto baš oni nisu. Džukela može, tu i tamo, da prokomentariše zbičavanja u ovoj bračnoj zajednici, a i ne mora, ako je previše zauzet onim što obično u životu radi – jedenjem medenih kolača.

NEKA DJEVOJČICA (koja je nekad možda bila Branka):

Svog muža ću upoznati u Rimu ili nekom drugom roman-

tičnom mestu. Biće kao i ja mlad i ambiciozan i odlučan da uspije u životu. Biće visok smeđ, lep, dobar, brižan i romantičan, a neće imati poroka. Svadba će biti lepa i bez suvišnih gostiju. Dobro ću se zabaviti i isplesati do jutra. Na medenom mesecu biće mi ludo, a željela bi' da odem na neko ostrvo sa beskonačnim peščanim plažama i pal-mama. Imaću prelepe kuće na mnogim mestima na svetu i proputovaću čitav svet. Svoju kuću ću urediti sama i verovatno neću imati služavke. Imaću dvoje dece. Biće to najlepša i najbolja deca na svetu. Podići ću ih uz pomoć muža i ništa im neće nedostajati. Imaće srećno detinjstvo. Ja ću biti i poslovna žena i imaću blistavu karijeru. Sa mužem ću uživati. Često ću i posjećivati Bosnu i naučiću djecu da poštuju svoje porijeklo i da pričaju Srpski. Možda se i previše zanosim, ali bih htjela da sve bude tako.

BRANKA:

Materijalizovanje emocija ove anonimne dvanaestogodišnje djevojčice, kakava sam nekada možda i sama bila, u te i takve kitnjaste fraze služi da progna neizvjesnost iz budućnosti. Ljubav u opisana u dnevniku je bila unaprijed napravljena forma, koja je čekala da bude ispunjena nekim prolaznim objektom.

BOBA:

Taj ne baš tako prolazni objekat, kako će decenije našeg uspješnog braka pokazati, bio sam ja.

BRANKA:

Tokom odrastanja, djevojčici je proces racionalizacije onemogućio kapacitet sticanja sigurnosti, rezultirajući time da nesigurnost i ironija dominiraju u kulturološkoj klimi njenih daljih romantičnih veza.

BOBA:

Sve dok se na bračnom tržištu nisam pojavio ja.

BRANKA:

Sve dok se na bračnom tržištu nisi pojavio ti.

BOBA:

Naravno, godine provedene zajedno pa i sam čin spoznavanja suštine drugog, suštine Brane, koja hrče, ne posprema, ne brine se o djeci, nego loče alkohol i roka se tripta-

nima zbog migrena koje češće ima nego nema, dakle spoznavanje njenih osobina, njenog istinskog psihološkog profila, samo umanjuje njenu seksualnu i emotivnu privlačnost meni. Ličnost, draga moja Brano, je set stabilnih atributa koji bi trebalo da karakterišu osobu tokom dužeg vremenskog perioda, tako da na primjer oboje smo znali, ti si znala kada si se udala za mene da sam ja monogaman, vjeran, pouzdan, iskren, odan, i još bonus, kako si sama kao djevojčica zamišljala: bez poroka, visok, smeđ, dobar lep brižan i romantičan. I zašto zaboga sada sumnjaš da se moja ličnost promijenila?! Ljubav je, Brano, rezultat kompatibilnosti dvije ličnosti tako da su tvoje osobine poput: naivna, ponižna, čutljiva, pokorna, vrijedna, štedljiva, marljiva, sa zlatnim rukama i iznad svega stručjakinja samoobmane u kombinaciji i idealnom sparivanju s mojim osobinama, našem braku obezbijedile trajanje, i vječni zlatan sjaj.

BRANA:

Sam univerzum i astrološka kompatibilnost su nas spojili. A možda je ono što je mene i Bobu spojilo bila ne sudbina, providenje i svemir ili karma pa i bog sam, nego obostrana pragmatična racionalnost? Ono što nas je privuklo jedno drugom i nagnalo da sklopimo brak bilo je prihvatanje prve zadovoljavajuće dovoljno dobre i najvažnije DOSTUPNE bračne ponude. Jer iako je ona djevojčica u dnevniku imala ciljeve da pronađe osobu koja odgovara profilu visok-smeđ-dobar-bez poroka, kako se kasnije pokazalo njen cilj je zapravo bio da pronađe BILO KOGA.

BOBA:

Od naivne djevojčice, koja je željela luda iznenađenja i nekoga ko je voli bez ograničenja, struktura njenih stvarnih životnih romantično-seksualnih iskustava ipak nikad nije pretvorila Branu u osobu koja ne bi mogla, pod datim uslovima, recimo uslovima u kojima se pojavljujem JA, da se potpuno i bez zadržke preda uz strast, samozrtvovanje i samonapuštanje koje će trajati vječno, ili do kraja mog ili njenog života.

BRANA:

Ja sam bila spremna na skokove iz aviona s padobranom, vožnju gondolom, slanje razglednica iz svakog sela, isijecanje novinskih članaka o događajima koje smo zaje-

dno posjetili, plakanje uz našu pjesmu SVAKI PUT kad je čujem, kupovinu kuglica za guranje u sve rupe i njihovo stimulisanje, i posjećivanje bračnog seksualnog terapeuta i seks šopova i sajмова širom planete Zemlje, ali nisam bila spremna na nagli surovi prelazak s idealnog, izmaštanog objekta kakav je Boba na početku bio, u svakodnevnu realnost Bobe koji je zadržigao neokupan nepažljiv nesnosno nervozan i grub.

BOBA:

Jadna Brana ne razlikuje njenu ljubav i njenu sliku o ljubavi. Ja to na primjer razlikujem i zbog toga sam sebe poštedito, za razliku od nje, svakodnevnih oblika patnje poput: hroničnog nezadovoljstva, razočarenja i potencijalnog vapaja. ALI vratimo se na početak, u vrijeme sudbinskog susreta. Upoznao nas je zajednički prijatelj naš budući kum, i čim smo se vidjeli instinktivno smo se zagrlili, jer smo osjetili nešto što ne osjete baš svi – tu energiju. Ona me je pitala:

BRANA:

Gdje si ti svih ovih godina?

BOBA:

U početku je bilo vrlo teško.

BRANKA:

U početku je bila zaljubljenost. Zaljubljenost je hormonsko stanje i treba ga iskoristiti do daske. A ljubav ne treba nikada da se potroši. Treba razlikovati te dvije stvari, a mi smo to naučili. Zato i trajemo ovoliko. Postavljanje romantične ljubavi na pijedestal obezbijedilo je emancipaciju ženi, na primjer: žena sad može da odabere princa kog ona hoće a ne princa kojeg joj je namijenio otac.

BOBA:

Kum je rekao:

KUM:

Vrijeme je da se uozbiljite, vrijeme je da u naše depresivne i siromašne, inflacijom i ratom beznađem i strahovima ispunjene živote, unesete malo radosti i veselja, vrijeme je da vam kumujem, vrijeme je za svadbu decenije, a možda i vijeka.

BOBA:

Od mnogih srećnih datuma našeg dotadašnjeg zajedničkog života, taj dvadesetšesti januar te godine koja je za mnoge označila uključivanje na istu onu autostradu pakla i stradanja, kojim su već pošle Slovenija i Hrvatska, koja je za mnoge označila dugo putovanje tom autostradom bez ikakvih saobraćajnih znakova ili mogućnosti za izlazak na nekakvu petlju kružni tok a o isključenju nije bilo ni govora, a za nas ukrcavanje u bračnu luku, jer mi smo uvijek preferirali vazdušni i vodeni u odnosu na kopneni saobraćaj.

BRANKA:

Ista ta autostrada pakla i stradanja mogla je da bude i metafora za naš brak, ali mi smo je tada shvatili kao metaforu za malo šire geo-političko-strateške okolnosti od naše svadbe, pa smo u tu luku ne razmišljajući o posljedicama uplovili.

KUM:

Hajde da vas vjenčamo!

Čuju se zvukovi svadbenog kola. Čupkaju Branka i Boba, čupka kum, a zacupkao je i Džukela.

BRANKA:

Za vrijeme dok igramo ovo svadbeno kolo vrijedi pomenu ti da je šef kuhinje zajedno sa svojih šezdeset pomoćnika za našu svadbu pripremio OBILJE raznih riba, rakova, teletine ili preciznije rečeno šeststotina pedeset vrsta jela i predjela, silno povrće, mnogovrsne koktele i još mnogo toga te da su na raznju završila dvadeset tri praseta te šezdeset osmoro jagnjadi. Poslastičarka je ozidala svadbenu tortu na pet spratova, ona je počela da peče torte još u srijedu a od petka ujutru bez spavanja i prestanka kreirala je šećerne ukrase i glazure.

KUM:

Ja sam na svadbu kako i dolikuje došao vidno raspoložen, ali mogu reći da je sve ovo na kraju bilo iznad svakog mog očekivanja. Zajedničku sreću, kao što je i običaj prvo su podijelili sa mnom.

BRANKA:

Ispred nas je bilo puno djece i puno posla ali usred okićenih svatova naduvanih helijumskih balona bjeline moje vjenčаницe izvanrednog svadbenog orkestra šest stotina pedeset različitih predjela i jela škljocanja fotoaparata o tom poslu i o toj djeci nije bilo vremena da se razmišlja.

BOBA:

Stali smo na ludi kamen Branka je stala meni na stopalo ja sam stao na noge kao muškarac biznismen suprug i otac...

BRANKA:

...iii stali smo u vremenu, zarobljeni u tom najsrećnijem danu naših života.

BOBA:

A onda a onda a onda nastupilo je razočarenje.

BRANKA:

Sreća i sjaj svadbenog dana veselja svadbene večeri i prve bračne noći samo bi još ponekad žmirkajući provejale kroz našu sumornu svakodnevicu.

BOBA:

Na primjer, neka pjesma ili slika bi nas vratile u takvo entuzijastično raspoloženje.

BRANKA:

Na primjer, svaki put kad bi zasvirao na radiju neki hit s naše svadbe ta numera dozvala bi u sjećanje mreškanje talasa naše bračne luke i blago ljeskanje mjesečine po tim istim talasima iz onog vremena kada smo u nju zajedno puni nade i pogleda uperenih u budućnost uplovljavali.

BOBA:

Dogodilo se nešto.

BRANKA:

Nismo to mogli da imenujemo.

BOBA:

Ali smo o tome nečemu pokušali da razgovaramo.

MIŠA:

Ovakvi razgovori u kojima jedna strana iznosi svoje strahove i preferencije, a druga ih uzme u obzir, kognitivno obradi, pa na njih nekako najbolje što zna i umije odgovori, su ono što sam ja cijelog svog života izbjegavao.

BRANKA:

Uništena nam je strast, pa i najmanja tolerancija na dodir ovog drugog.

BOBA:

Uništeni su i najmanji izgledi za penetraciju u bračnoj ložnici.

BRANKA:

Uništena je velika avantura kakva je brak trebalo da bude.

BOBA:

Osjetio sam se izdanim i slabim.

BRANKA:

Osjetila sam da bi trebalo da dobijam platu da budem debelo plaćena za sav emotivni rad koji u ovom braku obavljam.

BOBA:

Ona je odbijala da uđe u kuhinju jer sam taj skučen prostor našeg domaćinstva je prijetio njenoj imaginaciji njejoj mogućnosti da zamisli budućnost i emocije u njoj u kuhinji, materijalizovane u smeđem-lepom-dobrom-brižnom-romantičnom-bez poroka meni.

BRANKA:

On je odbijao da uđe u spavaću sobu jer sam taj skučen prostor našeg domaćinstva je prijetio njegovoj imaginaciji njegovoj mogućnosti da zamisli budućnost i seks u njoj u spavaćoj sobi, materijalizovane u s tangama-poniznoj-onoj koja ume lijepo da se obuče i ispred kamere neodoljivo da pozira meni.

BOBA:

Tokom godina našeg bračnog života oboje smo razvili

učvrstili i sebi samima jedno drugom i cijelom svijetu neprestano pokazivali ja svoje semiotehničke kodove bijele heteroseksualne muškosti poput fudbala ili nošenja pantalone.

BRANA:

A ja svoje semiotehničke kodove bijele heteroseksualne ženstvenosti poput kontracepcijske pilule ili djevičanske časti.

BOBA:

brzine terorizma alkoholizma

BRANA:

pečenja kolača i izrade lijepih predmeta za kuću poput lampi jastuka s ugraviranim našim inicijalima malih kuglica od lavande koje lijepo mirišu anđela apstraktnih skulpturica najnovijih presvlaka za fotelje

BOBA:

lova i ribolova

BRANKA:

osmijeha raka grlića maternice jajnika dojki migrena i klaster glavobolja

BOBA:

zipo upaljača brzih kola čutljivosti

BRANKA:

seksa zarad ljubavi pristanka na analni seks kada je potrebno

BOBA:

seksa zarad seksa prljavim ruku raka prostate čelavljenja uvećavanja privatnog vlasništva

BRANKA:

biti ostavljena zbog mlađe žene

BOBA:

ostaviti ženu zbog mlađe žene i ne plaćati alimentaciju e tu mi se ova poduža lista smučila tu sam odlučio da joj

dohakam tu sam odlučio da je subvertiram i suprotstavim se očekivanjima zajednice za konstantnim pokazivanjem dokazivanjem muškosti tu sam odlučio da izneverim preteke sebe patrijarhat te da ženu ne ostavim zbog mlade žene nego zbog starijeg muškarca.

MIŠA:
Ono što Boba nije znao ono što Boba nije mogao ni da pretpostavi je da je na listi semiotičkih kodova bijele heteroseksualne muškosti i strah od analne penetracije, a gdje je strah tu je i duboko sakrivena inhibicija inhibicija koja sprječava želju želju koja će na najneočekivaniji mogući način uskoro Bobi biti od strane mene, Miše ispuštena.

Boba i Miša, postaju kvir subjekti, ljube se maze, opsjednuti su jedan drugim, rupama i izbočinama, hrpavostima i glatkoćama, bradama i jezicima, očima i zubima jedan drugog, i na Branku više nikakvu pažnju ne obraćaju.

SCENA TRI - BOBA I MIŠA - BRAKOLOMSTVO & PRELJUBA

Boba i Miša, svaki u svom svilenom penjoaru, svaki u svom na svoj način stilski i bogato uređenom dnevnom boravku, svaki za svojim laptopom/pametnim telefonom, chatuju na Grindr.

MIŠA:
U slučaju mog i Bobinog odnosa postojalo je više okolnosti koje su ga činile izuzetno uzbudljivim i enigmatičnim.

BOBA:
Ja sam Mišu u svom telefonu sačuvao pod imenom Mišel.

MIŠA:
Boba je jednako moglo da figuriše kako kao muški tako kao ženski nadimak, pa ja tih problema nisam imao, sačuvao sam ga prosto, i istinito, onako kako jeste, sačuvao sam ga pod imenom – Boba.

BOBA:
Dugo je pripremano naše poznanstvo.

MIŠA:
Imao sam smartphone, imao sam dosta profesionalnih, crno-bijelih i kolor fotografija, gdje su sve moje privlačne karakteristike sto puta podebljane i podvučene i istaknute i kroz najbolje filtere provučene.

BOBA:
A gdje su sve njegove mane fotošopom i raznovrsnim filterima vješto zamaskirane. I onda slučajno uz vruću raku i sa svega nekoliko rečenica loše prikrivena želja.

MIŠA:
Imao sam čak i instaliranu Grindr aplikaciju, koja se konstantno apdejtovala i pružala najbolje informacije o meni najbližim i najdostupnijim, te mojim preferencijama i na mom profilu istaknutim karakteristikama najprilagođenijim muškim partnerima.

BOBA:
Ekran mobilnog telefona na kom sam prvi put ugledao Mišu je prilikom našeg online upoznavanja služio kao alat za racionalizaciju par excellence.

MIŠA:
Ovoj racionalizaciji dosta je doprinijela činjenica da je cijelo polje potencijalnih partnera bilo pregledno u samo jednom snepšotu. Ja sam se svakako istakao u moru tijela u moru drugih muškaraca

BOBA:
Mišu sam odmah ugledao između selfija iz teretane, fotke ispod tuša gdje nije jasno koji dio tijela je fotografisan, atletski građenog mladića koji traži prijatelje, dečka u sileđijki koji je samo 500 m udaljen od mene, selfija na kom su uhvaćeni nevini osmejci i naočari sa četvrtastim okvirima, te golog do pasa mladića koji se tek doselio u naš grad.

MIŠA:
Tačnije ugledao je MOJU crno-bijelu fotografiju s razdrljenom košuljom ispod sakoa i s opakim pogledom...

BOBA:
... s bespravno izgrađenim soliterima u pozadini koji su bili

samo još jedan dokaz Mišine umješnosti i muškosti. Ispod je pisalo: tražim društvo. Samo to. I to je bilo dovoljno.

MIŠA:
Pokupljen sam od strane Bobe, s ovog švedskog stola partnera, tako reći, pokupljen sam od Bobe nakon što je on uposlao svoje kognitivne sposobnosti evaluacije i procijenio me, uporedio me s drugima, izmjerio je moje kvalitete i mane i stavio ih jedne naspram drugih, i shvatio da sam ja...

BOBA:
NEUPOREDIV SA SVIM OSTALIM PONUĐENIM OPCIJAMA.

MIŠA:
Možda Boba nije istini za volju imao naročito istančan ukus, prefinjenost bilo kog čula, ili samopoznavanje potrebno za izračunavanje stepena naše stvarne psihološke kompatibilnosti, ali nema toga ko bi mi odolio na osnovu mojih hobija i interesa koje sam na mom profilu naveo poput: jedrenje, kik boks, polo majice, sladoled Moritz, to moram da zahvalim Hani, koja mi je na aerodromu otkrila sve čari novih ukusa tog inovativnog potpuno prirodnog prvoklasnog zdravog i ručno pravljenog bezglutenskog koncepta lanca sladoleda i šerbeta, BMW automobile, pivnicu Jedno mesto i tako dalje.

BOBA:
Ja sam Mišu odabrao u savremenoj situaciji pravljenja izbora na osnovu informacija sakupljenih prije našeg susreta uživo. Ja sam ga odabrao u situaciji slobodnog partnerskog tržišta u kojoj su svi u takmičenju sa svima i u kojoj je maksimizacija mogućih ishoda sparivanja sama po sebi cilj i konačno u kojoj su svi potencijalni i stvarni partneri JEDNI S DRUGIMA DO BESKONAČNOSTI ZAMJENJIVI.

MIŠA:
Svi osim mene.

BOBA:
Bilo je nemoguće na osnovu fotografije zaključiti da se radi o džukeli, ono što je bilo moguće zaključiti je da se

radi o gospodinu u odijelu, iako je istina da mu je nick bio DŽUKELA55 i da me je to dodatno uzbudivalo.

MIŠA:
Bobin nick je bio jednostavno, i istinito, kao i u životu, tako i na chatu – Boba. Čime je on pokazao blamantno neiskustvo u korištenju ove seks-dejting aplikacije predstavljajući se svojim stvarnim nadimkom.

Boba i Miša chatuju.

DŽUKELA55:
Brate jesi str8?

BOBA:
Ovaj...

DŽUKELA55:
Brate jesi str8???

BOBA:
Pa ne znam...

DŽUKELA:
Je li izgledaš k'o da si str8? Mislim pošto to tražim...

BOBA:
Mene je odmah nakon čitanja Mišinog opisa počeo da obliva znoj jer nisam shvatio KAKVO on to tačno društvo traži, a nakon par razmijenjenih rečenica sam postao gola voda jer ne znam da li je ovo upravo postavljeno, ustvari neko trik pitanje, te šta da odgovorim da bih mu se što više umilio ugodio i da ga od sebe ne bih otjerao.

DŽUKELA55:
Si tu?????

DŽUKELA 55 sent you a photo.

BOBA:
Ova fotka koju upravo otvaram koja se upravo otvorila na ekranu mog mobilnog telefona, ovaj Mišin dick pick je ZNAK. Ipak ipak kako rastumačiti taj znak? Znak nije

DOKAZ želje iako je Mišin penis fotografisan u punoj snazi i erekciji. Ali ali ali da li je to uopšte Mišin dio tijela? I da li uopšte označava želju? I ako označava želju da li označava želju za mnom? Jer opšte je poznato da svako može da proizvodi i šalje lažne ili ambivalentne znakove, lažne i ambivalentne male signale.

MIŠA:
Naročito ja.

BOBA:
Da bih rastumačio ovu fotografiju kombinujem metode paleografije, proroštva, dešifrovanja hijeroglifa i hakerskih metoda razbijanja šifri, konsultujem gurua, sve moje prijatelje i Kleopatra, pišem joj u njenu rubriku Pitaj Kleopatra u mojim omiljenim dnevnim novinama: *Nedavno sam na jednom portalu, upoznao osobu koja mi se dosta dopala, dopisivali smo se neko vrijeme, bez ikakvih prijedloga od obe strane za konkretnim mjestom i vremenom susreta. Ona mi je ta osoba poslala fotografiju svojih genitalija. Da li to znači možda da želi da se napokon sretnemo? U potpisu NE RAZUMIJEM!???* I on mi pošto mu već dugo ne odgovaram šalje ni manje ni više nego nešto što uz sav trud ne mogu da opišem bolje nego kao grafičku ružu.

DŽUKELA 55:
@-)-

BOBA:
Šta sad OVO znači? Zovem kuma pitam ga: *kume, recimo da neka riba da neka djevojka pošalje na primjer sms-om ili na nekom četu ružu, ili još preciznije grafičku ružu, šta bi ti rekao...*

KUM:
Jao kume gdje me nađe? K'o da ja znam nešto o tome?

BOBA:
Slušaj slušaj, simbol ide ovako: et pa crtica pa zatvorena vitičasta zagrada pa dupla crtica, je ' me pratiš kume?

KUM:
Je li ti to varaš Branu? E kume kume....

BOBA:
E kumeeee ne čujem te nešto, gubi mi se signal. Mene je kum ostavio bez ikakvog znanja razumijevanja ili sposobnosti djelanja, ostavio me zapravo paralisano i nespo-sobnog.

*Boba is typing....
Is typing...
Typing...*

BOBA:
I na kraju se odvažim da napišem: Pa nisam baš str8 daj da ti pošaljem fotku da vidiš šta nosim?

DŽUKELA55:
Samo pucaj!

BOBA:
Šaljem mu fotku i strijepim još više nego ranije ako je to uopšte moguće jer sada je lopta ponovo na Džukelinoj strani terena a opšte je poznato da je svako čekanje na odgovor pa makar i na chatu stanje nepovoljnije od obrnutog u kom druga partija čeka na naš odgovor.

MIŠA:
Poslao mi je fotku sebe u roze šorcu preko koga slatko kipti i prebacuje stomacić. Instant tačno znam šta da napišem:

DŽUKELA55:
Full

BOBA:
Ovo njegovo full je sad jedna novina u našoj dosadašnjoj komunikaciji a sve što je novo i uznemirujuće je i od strane mene ne može biti prihvaćeno prosto kao neka riječ, kao činjenica ili komentar nego kao ZNAK, znak koji sada mora biti rastumačen, interpretiran i ispravno shvaćen.

MIŠA:
Čim sam vidio Bobu na ovoj fotki u roze šorcu, postao sam nestrpljiv i napisao sam mu broj mog telefona.

DŽUKELA55:
0638858324

Boba je, sada već vrlo očigledno u agoniji terora značenja.

BOBA:
Ako mi moj ljubavni objekat, ako mi drugi, a drugi je u ovom slučaju najočiglednije moguće Džukela, a kako će se kasnije ispostaviti zapravo Miša, ako mi dakle Miša, kao što je to upravo učinio pošalje svoj broj čega je to znak? Da li je to eksplicitan poziv da ga pozovem, pošaljem mu SMS, a samim tim mu pošaljem i moj broj, ODMAH SAD? Dakle da li da ga pozovem radi čistog zadovoljstva koje taj poziv može obojici da nam donese, ili mi je Džukela poslao taj broj u slučaju da dođe do neke nužde, ili ne daj bože nesretnog slučaja?

MIŠA:
Boba mi ne odgovara, ja nisam ni najmanje uznemiren, u drugim prozorima chatujem paralelno s tipom koji je od mene udaljen kako mi aplikacija kaže nepunih 114 metara i kome je nick Ljubljene-Oral. Ako ovo s Bobom ne uspije dakle ni 114 metara me ne dijeli od prve polovine njegovog nicka ljubljenja i ako bude sreće doći ćemo i do druge polovine dakle do oral.

BOBA:
Moj odgovor će i sam postati znakovit, i neizbježno će primorati Mišu da pokuša da ga rastumači ukoliko našu komunikaciju Miša želi da nastavi.

MIŠA:
Ljubljene-Oral ima 36 godina i u ličnom opisu mu stoji: *Dečko za vezu. Potreban dečko za vezu. Ja sam uni-act.* Pošto sam i ovoj fazi svoje švalerske karijere kao i svemu drugom u svom životu pristupio krajnje temeljno ozbiljno dubinski te sam na internetu podrobno izučio gej sleng prije nego što sam otvorio sopstevni profil na Grindru pa me oznaka uni-act ni malo nije zbunila, već me u moju kompatibilnost s Ljubljene-Oralom još čvršće uvjerila.

BOBA:
U svijetu zaljubljenog SVE označava NEŠTO DRUGO!

MIŠA:
U desnoj ruci držim telefon a u lijevoj kurac. Na Bobu sam već gotovo zaboravio, i s nestrpljenjem iščekujem novu poruku Ljubljene-Orala koji je stokilaš kao i ja ako sebi laskam i malo je viši od mene prema podacima koje je na svoj profil revnosno unio. Pošto do moje ejakulacije, koja je trebala biti podstaknuta lascivnim rečenicama Ljubljene-Orala, ne dolazi dovoljno brzo, a na raspolaganju mi je Grindr Plus za koji uplaćujem 12 američkih dolara mjesečno, prelazim na još jednog tipa kojem je nick Magnificent Hole i ima 23 godine te je udaljen je od mene 183 metra što bos i razdrljen mogu ako mi se prohtije i da pretrčim i po ovoj kiši koja napolju i u ovom odsudnom predejakulativnom trenutku pljušti.

BOBA:
Što dovodi do divlje paranoje i agonije značenja i sprječava me u uživanju.

MIŠA:
Pogađa mi slabu tačku otkriva na prvu sve moje fetiše s te razdaljine od 183 metra mu uspijeva da stimuliše sve moje erogene zone istovremeno ja svršavam.

Miša svršava, njega u uživanju ništa ne može da omete.

BOBA:
Nakon nekoliko dana intenzivnog dopisivanja uspio sam malo da se opustim, pa sam i ja Džukeli bez mnogo razmišljanja slao razne smiješne linkove, najraznovrsnije emoticone, pa i svoje fotografije, koje čak nisu bile fetišističke nego eto kao ja u bašti plijevim cvijeće ili ja na pecanju.

DŽUKELA 55:
Ja mogu opušteno da se dovezem do tebe. SAD.

*Boba je JOŠ JEDNOM i IZNOVA žrtva terora značenja.
Boba is typing.*

BOBA:
Neki ljudi, na primjer Miša, su vrlo jasno seksualno privlačniji nego neki drugi ljudi a to se sve procjenjuje prema

dobro uvježbanim kulturalnim kodovima. Sve vezano za njega, razdrljena košulja, dubok glas, sjede, njegova kola, i soliteri su bili kodovi njegove sirove privlačnosti koje nije bilo ni malo teško rastumačiti, za razliku od njegovih poruka. Svi ti kodovi su govorili samo jedno:

MIŠA:
Pojeb'o sam pola grada. Druga polovina samo čeka na mene.

BOBA:
Kada je Miša napisao da može sad da dođe do mene, ta me je njegova odvažnost, gesta, spremnost da me osvoji, da se iscima, i učini nešto konkretno, potpuno oborila s nogu.

MIŠA:
Na putu do Bobe i dalje sam se dopisivao s nekoliko tipova između ostalog sa zezanjeb-om, passing-om, top-xl-om, i ahilejom011 jer sad s Bobom kao i inače i uvijek sa Hanom nisam mogao sa sigurnošću da znam da me iza ugla ne čeka nešto bolje, nisam mogao oba jaja da stavim u jednu košaru, ili najpreciznije rečeno imao sam problem da procijenim i shvatim samo jedan objekat želje kao vrijedan i bolji od drugih, objekat želje kažem, a u ovom slučaju mislim konkretno na Bobu.

BOBA:
Ja sam se parfemisao, presvlačio, prao zube, i skraćivao dlake gdje sam stigao, a istovremeno sam odlučio da pod nickom Radoznala napišem i na jedan ženski forum sledeći post: *Drage moje žene, šta mislite o neoženjenim starijim momcima koji su prevalili 45-tu/50-tu? Primijetila sam da se obično se radi o vrijednim, radišnim, prodornim ljudima AL: nemaju ženu i porodicu. Da li bih ja mogla da jednom od takvih budem nešto više od flerta?* Zamaskirao sam našu aferu u heteronormativni odnos, ne bih li saznao više o njemu, o Miši, za kojim žene i muškarci podjednako lude. Odmah dobijam odgovor od članice foruma pod nickom TANJA88:

TANJA 88:
Draga Zabrinuta, momke o kojima pišeš, poznajem iteka-

ko dobro i podijelila bih ih, radi lakše preglednosti, u više grupa:

1. Stariji momci iz ruralnih sredina, stidljivi, povučeni, nisu nikada imali djevojku ili možda jednu, ne mogu se pohvaliti nekim ljubavničkim iskustvima, vrijedni, radni, žive sami ili češće u domaćinstvu s roditeljima i ostalom familijom

2. Stariji momci iz urbanih sredina koji se mogu podijeliti na više podgrupa:

a) stidljivi, povučeni, završili neki fax, rade u nekoj firmici prosječan posao, žive s roditeljima ili sami, neki imaju svoj stan, posao, ali skromna ljubavna iskustva i povučeni su od društva i ženskog svijeta.

b) udovci ili raspuštenici koje je žena ostavila ili umrla i od tada su se skroz otuđili od ženskog svijeta, riješeni stambeno, imaju neki poslić i autić

BOBA:
Pošto ova djevojka očigledno nikad ni u najluđim snovima nije sreća Mišu, koji ni pod razno ne potpada ni pod jednu od navedenih kategorija i supkategorija, ja sam odustao od ideje da ću na forumu nešto korisno čuti a Miša se već pojavio na mojim vratima s ručno napravljenom musakom od tikvica i patlidžana, i s najboljim vinom s grčkog ostrva Santorinija koje je Miša donio sa svog posljednjeg poslovnog putovanja.

TANJA88:
U svakom slučaju jednom kada udeš u njegov svijet treba da znaš da za svakog muškarca starijeg ili mlađeg samca ili udovca švalercinu ili stidljivog važi samo jedno pravilo:

DOK TE VABI I MEDOM TE HRANI, A KAD TE NAMAMI I LEBAC TI BRANI.

BOBA:
Bilo je prekasno, ovaj savjet koji bi me spasao agonije muka ljubavnog bola cviljenja i plača koji su u narednim mjesecima nastupili, nažalost nisam na vrijeme pročitao, a već sam uživao u opojnom ukusu musake koju je Boba začinio čak i karijem, i time pokazao da vlada kako domaćom, tako internacionalnom, kao tradicionalnom, tako i fjužn kuhinjom i da mu tu niko pera ne može odbiti.

MIŠA:
Te da sam na polju kulinarskih vještina bez premca.

BOBA:
Kao i na svim drugim poljima. Na primjer na polju naimjeničnog kažnjavanja i zadovoljavanja u seksu na polju ambivalentnosti i nejavljanja na polju bespravne izgradnje na polju jedrenja i na polju mrcvarenja i na živo vađenja mog ionako višedecenijskim brakom oslabljenog srca.

MIŠA:
Pri našem prvom susretu uživo dobro sam prikrío i zamaskirao razočarenje zbog toga što sam sreo Bobu, što će reći stvarnu osobu s brojnim manama, te živo biće koje ne izgleda kao fotošopiran JPEG, niti priča kao mejl ili čet poruka. Za mene se ova afera u daljem njenom razvoju njenim počecima vrhuncima i padovima, nije mnogo razlikovala od svih prethodnih u mom životu. Tekla je po uobičajenim pravilima dinamikama i mehanizmima zavoda slanja višeznačnih signala mog lutanja i nepojavljivanja danima i naravno uobičajenih efekata anksioznosti, očajanja, i potpune ovisnosti o mom fizičkom prisustvu, koje je takvo ponašanje kod partnera nad kojim se praktikuje izazivalo.

BOBA:
Za mene se ova afera u potpunosti razlikovala od svega što sam u mom životu, momačkom i bračnom, do sada iskusio. Ja sam nakon samo 15 dana našeg poznanstva zbog rijetkih predmeta u Mišinoj sobi i drugačije boje njegovih pisama, odlučio da ostavim Branu, da izađem pred nju s istinom, da napustim i našu djecu i kuću i iznajmim momački stan u kom se nadalje moja i Mišina neredovna i deregulirana seksualna veza odvijala.

Ja sam na kraju nažalost ipak shvatio i prihvatio, meni je na kraju postalo kristalno jasno da je Mišin i moj susret, da je Mišina i moja veza i naša afera pre svega SAVREMENA, a ono što savremeni trenutak karakteriše je jaz razvalina provalija između aspiracija i realnosti. Ta provalija kreira razočarenje i čini ga hroničnim svojstvom savremenog života i ja to moram da prihvatim. Ako ja sebe iskreno pitam: Bobo, želiš li ti biti savremen? I ako iskreno samom sebi na to pitanje odgovorim s: DA, ja ću istovremeno pristati na razočarenje kao osnovno svojstvo

i supstancu mog života, razočarenje kao ono od čega je moj život sačinjen, suočen s turobnom istinom da Miša nikada neće zbog mene prestati da viđa Hanu.

MIŠA:
Ja s Hanom neću raskinuti.

BOBA:
Da neće ugasisi svoj Grindr profil, kao što sam ja nakon našeg prvog seksualnog susreta odmah učinio, da od tražanja za idealom Miša nikad neće odustati, iako po svim parametrima upravo JA sam taj ideal kojem je tokom svog odraslog života Miša težila.

MIŠA:
Istovremeno Hani neću dati nikakvu psiho-socijalnu sigurnost, niti ću prestati da je varam s Bobom.

BOBA:
Da se moja maštanja o nekom ludom putovanju ili plesnom kursu i plesnim večerima u mojoj mjesnoj zajednici ili zajedničkim odlaskom u teretanu ili zajedničkom kupovinom neke nekretnine ili makar mjesečnom zajedničkom nabavkom namirnica jednostavno NEĆE ostvariti.

MIŠA:
I nastaviću lagodno da ih sve, pojedinačno ili na gomili, jebem.

BOBA:
I nastaviću lagodno da nas sve, pojedinačno ili na gomili, jebe.

SCENA ČETIRI - MANIFEST SAMOĆE ili PROTIV SPARIVANJA

Ona koja izgovara ovaj tekst, nije zamjenjiva ni s jednim od drugih likova u tekstu. Ona nije Boba i Brana, ona nije Miša i Hana, ona nije Miša i Boba, ili Brana i Hana i Miša. Ona je možda Morisej, ali je sasvim sigurno žena. Ona nema partnera partnerku ljubavnika ljubavnicu prijatelja prijateljicu s povlasticama seks na jednu noć ona ne flertuje, ona ne učestvuje u aferama, ona ne prelazi konti-

nente da bi imala seks, ona ne koristi Tinder, Grindr, niti druge dejting i seks aplikacije. Ona postoji kao subjekat, tijelo, autonomno od parova, u bilo kom režimu ljubavi, starom ili novom, njeno tijelo postoji nezavisno od bilo kog drugog tijela.

ONA:

Oni kažu da je pokazatelj, rezultat ljubavi da je znak za ljubav da je ono što ljubav neminovno prati blaženstvo. Oni kažu da je ljubav skup pozitivnih vrijednosti ljubav je režim zadovoljstva i dokolice oni kažu te pozitivne vrijednosti se opiru i opirale su se i opirale se svakom napadu svakom cinizmu svake epohe svakog konteksta. Oni paniče na svaku prijetnju konceptu ljubavi na svaku prijetnju onome što su stavile na pijedestal generacije i generacije i generacije zaljubljenih prije njih.

Ja kažem ono što neminovno ljubav prati ono što je znak za ljubav ono što je ljubavi istovjetno i s njom praktično zamjenjivo su jad i bijeda. Poniženje je sastavni dio ljubavi destruktivnost i depresija je prate, a ljubav nikako nika-ko, a bivanje u paru ne postoji van izživljavanja nad maltretiranja partnera sebe i svih ostalih trećih instanci i partija koje su u primarni partnerski odnos uključene.

Samoća je kontinuitet, u koji upadaš po želji koja je na svaki tvoj poziv tu koja te okružuje na koju ne moraš da čekaš.

Biti sam jer ko zna šta te čeka iz ugla i ko sve čeka želi može da ti se posere na život.

Biti sam jer svaki susret je potencijalni rascjep.

Postoji razlog zašto nikad niko pobliže nije ispitao ljubav, iako ju je skoro svako iskusio postoji razlog zašto ljubav niko ne preispituje: žene i ljubav su stubovi društva, preispitajte njih i društvo će vam se srušiti.

Suprotno popularnom mišljenju, suprotno onome što oni kažu ljubav nije altruistična. Ona je sebična, jer ličnost pokušava da se obogati osobinama drugog. Vi kažete da je blaženstvo odlika uspješnih ljubavnika: ljubavnici su privremeno oslobođeni tereta izolacije kojeg svaki individualac nosi. Ja kažem da je nejednaka moć jedini kontekst u kom se ljubav odvija. SAMOOBMANA KAO EVOLUTIVNA STRATEGIJA je ono što sprovođenje i ostvarivanje ljubavi podrazumijeva. U samoći je ona kao opcija isključena.

Psihotičar prestano živi pred prijetnjom užasa nervnog sloma. I same psihoze su puki odbrambeni mehanizmi pred takvim slomom. Ali klinički strah od sloma je strah od sloma koji se VEĆ DOGODIO. To se naziva PRIMITIVNA AGONIJA. I postoje momenti kada pacijentu, kome strah od sloma uništava život, treba samo reći: SLOM SE VEĆ DOGODIO.

U samoći je gotovo isto u samoći isto tako ostaješ sam da ne bi nikoga upoznao da ne bi došlo do raskida do sloma da bi se od njega zaštitio ALI DO SLOMA JE DOŠLO, dakle u agoniji u anksioznosti ljubavi dešava se identično: strah od žaljenja već davno prežaljenog, onog prežaljenog na samom IZVORIŠTU LJUBAVI, strah koji je začet i raste od momenta kada sam prvi put napuštena. Neko bi morao da bude tu neko bi morao da bude u stanju da mi kaže sledeće:

NEKO:

Ne budi više anksiozna ne budi više u panici u strahu od sloma ne živi u neprestanoj agoniji iščekivanja onoga što se već dogodilo – DO SLOMA JE VEĆ DOŠLO - već si ju/ga izgubila.

ONA:

Ali to što je upravo izgovoreno to što je nekad negdje mišljeno i napisano to što ste vi upravo pročitali i čuli što sam ja ili neko drugo tijelo izgovorila ili napisala upravo to je strukturalna iluzija strukturalna fikcija i rupa ovog teksta ovog iskaza jer on samim svojim naslovom upućuje na sopstvenu SAMOĆU na solilokvij na neimanje adresata recipijenta pa tako rečenicu: *Ne budi više anksiozna već si ju/ga izgubila* meni zbog moje očigledne samoće upravo niko nije mogao da kaže iako je baš ta rečenica naizgled meni naizgled od strane nekoga izgovorena napisana mišljena.

U SAMOĆI SLOM SE KONSTATNTO događa i onaj koji ga proživljava se čeliči i onaj koji ga konstantno živi oguglao je na slomove rascjepe napuštanja i ONI MU KADA SE STVARNO DOGODE NEĆE MOĆI AMA BAŠ NIŠTA.

Jedino što imam je moje sopstveno uverenje o mojoj superiornosti, koje je koliko nepotvrđivo toliko i neosporno jer ga nikad ni s kim nisam podijelila.

Intucija u kombinaciji s anticipacijom agonije su kulturološke prakse koje me sprječavaju u sparivanju koje me odgovaraju i drže podalje od tržišta braka dejtinga seksa. Samoća je za razliku od bivanja u paru totalna projekcija sopstva u sadašnjost. Bivanje u paru nasuprot samoći je totalna projekcija sebe pored DRUGOGA, pored ljubavnog objekta u budućnost. Vi kažete planiranje budućnosti je ključna strategija preživljavanja ljudske rase. Ja kažem ja postojim ovdje sada na sceni ispred vašeg kolektivnog tijela publike na papiru u vašim rukama i ne projektujem ništa u trenutak koji dolazi poslije ovog.

Kulturološki ideal samostvarenja zahtijeva da sve naše opcije za budućnost zauvijek držimo otvorenima. Ja sam sve svoje opcije sad i ovdje zatvorila.

Moja samoća i ja imamo sličnu prošlost, slične svjetonazore i hendikepe. To je naša snaga.

Da sam u svom životu bila popularna i seksualno aktivna sada ne bih govorila pisala ovo što govorim pišem sada ove riječi ne bi postojale, jer za mene bi tuđe ljudsko meso, uronjenost u njega, za mene bi opsjednutost drugim bila svakodnevnica i ja bih onda sasvim izvjesno ovdje govorila o nečemu drugom a ne o ljubavi.

Da, ponekad, ponekad se i ja zatreskam. Zaklecaju mi koljena i to se uglavnom dogodi tokom dugih odmora na pješčanim plažama. Zacrvenim se, krv mi jurne u obraze, ali onda sjednem i pojedem krišku bijelog hljeba namazanog kikiriki puterom i još koji pomfrit uz to i smirim se i prođe me. Kao alternativu pojedem Twix čokoladicu, koja me podsjeti na odvratn ukus djetinjstva i iskuliram se oladim se ne padne mi na pamet da nešto pokušam. Ja se zainteresujem i onda mi realnost razbuca vilicu, onda me realnost razbuca po sred face. Ja na primjer vidim osobu i ja poželim da je upoznam, i onda se vrlo brzo uvjerim da je ta osoba jednako površna i laka kao i ja kao i ona prije nje kao i ona sa slatnatim šeširom na plaži kao i ona s providnom plastificiranom torbom za plažu da svi vidimo koju kremu za sunčanje ona koristi.

Ja na primjer znam da su gola muška dupeta i goli penis i gole vagine s landravim stidnim usnama da su to sve rizi- ci. To je sve čisti rizik od rizika. I ja te rizike nikad nisam bila spremna da preduzmem.

Kao i svakoj drugoj utopiji, novo i izmijenjeno izmišljanje

promišljanje i praktikovanje seksualnosti i ljubavi, mora da počne odricanjem od istih.

Celibat je najmanje nevina i naivna a najviše perverzna seksualna opcija i varijanta od svih.

Ja se predstavljam takvom - samom neparenom i u celibatu a šta ja ustvari radim ostaje nepoznato. Šta god da ja radim šta god da je mehanika i topografija moje individualne golotinje ali i moje golotinje dijeljenje s drugim i svi detalji o načinu na koji moje genitalije stupaju u kontakt s genitalijama drugog, ako bi se otkrili svi ti sočni detalji, oni bi bili iskorišteni za kompletno objašnjavanje mene same, što ja kao ishod svakako želim da izbjegnem.

Time bih ja izgubila kontrolu nad sopstvenim narativom, nad ovim narativom, i zato vas ovim tekstom njegovim pisanjem i govorenjem ostavljam u uvjerenju da ja u celibatu živim, da ja celibat praktikujem, i svakodnevno mu se vraćam.

NEKO:

Odakle dolazi sva ta mržnja prema drugom tijelu?

ONA:

Kao i s većinom stvari u mom životu – ja to još uvijek pokušavam da shvatim.

NEKO:

Zašto se tako lako zaljubljuješ u slike u riječi u ideje u zvukove, a tako teško u ljude?

ONA:

Ja to još uvijek pokušavam da shvatim.

NEKO:

Da li u tebi postoji i malo seksualnosti?

ONA:

Ni trun, ni malo, ni zera, što je samo po sebi jako seksi. Ako sam i imala neke seksualne susrete s jednim ili oba pola, ili trećim, četvrtim polom, svi su bili nezadovoljavajuć i neuspješni. I kada bih sebe nazvala biseksualnom, to bi značilo da ja uopšte ne bježim od seksualnosti što bi bila čista laž, to bi štaviše značilo da ja imam čak DVIJE seksualnosti, što bi bila notorna glupost pa i bezobrazluk

tvrditi. To bi zapravo značilo da ja raspolažem duplo većim uzorkom tijela interesa umova to bi značilo da su linije za penetriranje u mene kao i linije za moje penetriranje u drugog uduplane a zapravo ja imam duplo frustraciju ja imam duplo veću šansu za neuspjeh.

Ljudi definišu sopstveni seksualni identitet kao polje spoznaje kao polje pronalaska sebe i drugih i polje pronalaska PRAVE LJUBAVI, ali ono što ljudi ne vide ono što ljudi nikako da shvate da je to zapravo polje gdje oni gube svu svoju nadu sreću energiju životni elan i boju u obrazima.

Ja bih prva voljela da su samoća i celibat da je uzdržavanje od emotivno-seksualnih kontakta s drugim ljudima neka vrsta pobjede. No nažalost, ni to nije tako. Nažalost i ja se osjećam jednako bijedno, smo drugačije. Ja ne predlažem ovdje neki masovni pokret ili marš nas u celibatu, ja zaista ne očekujem da to postane neka velika stvar. Takvo samoodređenje je takoreći slučajno iskliznulo iz mene i sada je to samo stvar vaše interpretacije.

Kao što su ljudi obećani vjerni posvećeni jedni drugima ja sam posvećena samoći i celibatu i kao što žena u heterokompulsivnoj vezi voli muškarca i na sopstvenu štetu i ja prigrljavam celibat samoću uzdržavanje i na sopstvenu štetu i kreiram sebi tako život pun jada i bijede.

Danas kada je seks prinudniji i veća obaveza nego plaćanje poreza, ja stojim kao simbol samoće, mojim činom, MOJIM činom javnog izbjegavanja utjeha koje životarenje u paru pojedincima iz para donosi, izbjegavanja možda jedine preostale zapadnjačke religije, izbjegavanja LJUBA-VI, ja još jednom suvereno pokazujem sopstveni GENUJ.

NEKO:

I tako ti preokrećeš situaciju nemoći, frustrirajuću situaciju znači situaciju u kojoj bi bila ostavljena odbijena u situaciju ekstremne moći i zadovoljavajuću situaciju u kojoj ti odbijaš jer si u celibatu, jer jednostavno tako živiš i u to su se do sada uvjerali SVI.

Sve ostale partije, Hana, Miša, Boba&Bran, pa i Kum, djevojčica i svi s interneta, kao i svi u publici s razumijevanjem klimaju glavama, i potvrđuju da im je svima dobro poznato da ONA živi isključivo u celibatu. Ona ih sve redom pogleda, pa kaže:

ONA:

Gledam ljude koji žive u paru i iskreno jedino što vidim su duše u agoniji. Harmonični odnosi jednostavno ne postoje.

Jalovost intimnosti je veća od njenog potencijala da nas uljuljka.

Bivanje u paru Miše i Hane i Brane i Bobe i Miše i Bobe se odvija pred njenim očima, njihovo uljuljivanje u zajedništvo koincidira s trenutkom govorenja ovog teksta.

ONA:

I uprkos svojoj bravuroznosti, ja ne mogu da razlučim da li sam ja odbijena ili sam ja ona koja odbija, ja ne mogu da razriješim tu centralnu kontradikciju koja je nerješivi problem moje samosvijesti.

Da li se ja držim podalje od svijeta i ljudi koji ga naseljavaju zato što sam previše dobra za njih ili se ja držim podalje od svijeta i ljudi koji ga naseljavaju zato što nisam ni blizu dovoljno dobra za njih?

Naravno moja želja da i ja budem normalna je tu, ali samo zato što nikad neće moći biti ispunjena.

Tako ja ukoliko vidim nekog ko mi je privlačan, odmah pobjegnem u drugom pravcu.

Ljubav je NORMALNA i ljubav je STVARNA ali ono što mene kao ciničnu idealistkinju celibata odvaja od te normalnosti i stvarnosti, upravo to je moj simbolički kapital.

Svi drugi, koji su zajedno, prestaju da obraćaju pažnju na NJU.

ONA:

Drugi su dosegli standardnu sreću skoro ne razmišljajući, a to je ako bolje razmisle jedini način da se takva sreća, zapravo jedina sreća koja postoji, dosegne.

SCENA PET – TRIJADA – MIŠA, HANA & BRANKA

Miša, iznuren od pokušaja&pogrešaka, takoreći od pokušaja&neuspjeha, odlučuje da falusoidno-testosteronsku moć koju posjeduje, još jednom iskoristi ne bi li došao do zadovoljenja. Ovaj put, isprobaće trojku. S Hanom, i s Branom, jer što da ne?

MIŠA:

To što se meni sad neko, na primjer Hana, sviđa psihički i fizički, kako god, to ne znači da se meni sad neko drugi, na primjer Branka, sviđa manje, jer sad ja volim ovu prvu, znači Hanu.

HANA:

Miša je, na primjer, oduvijek vjerovao da svaka osoba ima sopstveni kapacitet za određen broj ljubavnika s kojima istovremeno može da seksualno opšti a da taj broj od individue varira od nula do osam.

Kada osoba dobro upozna sebe vrlo lako će doći do tog svog jedinstvenog matičnog seksualnog broja JMSBG.

Poznato je da su ekstremne vrijednosti na krajevima spektra rijetke i da je za većinu ljudi taj broj ni pet ni šest nego TRI.

MIŠA:

Tri.

HANA:

Tri.

BRANKA:

Tri.

MIŠA:

Na primjer jasno je da se zapovijest: ne poželi ništa što je tuđe, prije svega odnosi na materijalne stvari, takoreći na komšijinu kravu, ali ne i na komšijinu ženu.

Naša su srca dovoljno otvorena da još nekoga u njih primimo.

BRANA:

Cijela poenta voljenja više od jedne osobe je u povećanju

intimnost veze, u povećavanju mreže interpersonalnih veza i u ličnom rastu, bila je jedna od prvih rečenica koju sam čula iz usta tog poganog čovjeka koji mi je razorio brak.

MIŠA:

Vrlo brzo nakon što je Boba iznajmio momački stan te nakon trideset godina braka ostavio ženu djecu kuće kola zajedničku imovinu, ja sam shvatio da od te priče s njim za mene više nema ništa.

BRANA:

Vidiš, Branka, ljubav, ona nije kao torta. Što je više dijeliš više se i uvećava, rekao mi je prilikom našeg drugog susreta i uz to prigodno proždričući parče torte, taj kog sam noćima krivila za to što smo Boba i ja nakon što smo zajedničkim trudom i ulaganjem dočekali vunenu odnosno papirnu godišnjicu braka, pa kožu, drvenu, a poslije nje kako i priliči bakarnu, pa onda još i ruža, nikl, staklenu pa porculansku godišnjicu, za nju smo se jako lijepo proveli skakali smo iz aviona s padobranima i svim našim kumovima i našoj djeci poslali personalizovane razglednice s našim fotografijama prilikom skoka, i poslije nje došla je, kao što je uobičajeno i srebrna svadba znači naša dvadesetpetogodišnjica braka i konačno konačno i biserna koju smo u nepomućenoj sreći proslavili prošle godine, ni ne sluteći da će upravo poslije nje do razdora našeg braka i doći.

HANA:

Ja sam se u međuvremenu, u potpunosti navikla na nezadovoljavajuću definiciju sopstvene realnosti, na realnost u kojoj mi više nije padalo na pamet da se u svom Audiju vozim oko Mišine vile e da bih mu priredila neko romantično iznenađenje, jer sam znala da svaki put tamo mogu da zateknem Mišu s ljubavnicama ljubavnicama kolgerlama eskort djevojkama na chatovima u virtualnoj realnosti gdje uživa u 3D porničima Mišu uronjenog u tuđa međužja Mišu kako isprobava najnovije silikonske vagine koje od milja zove Cindy ili poziva brojeve telefona s kojih mu muški glas priča erotske priče dok neko u njeđa penetrira bilo dildom bilo biološkim penisom u svakom slučaju, da zateknem Mišu u jednoj neugodnoj i za naš odnos nadasve nepovoljnoj situaciji.

BRANA:

Dok je on jeo tu tortu i objašnjavao mi očigledne i njegove velikim švalerskim iskustvom potvrđene istine o ljubavi ja sam se ljubopitljivo zapitala, naravno za početak stidljivo, i u sebi, a za par minuta i vrlo konkretnim taktičnim istraživanjem: Koji je to kurac koji je Bobu uspio da odvoji od mene, kad već to nisu uspjeli ni triptani ni loš miris karakter lijenost bezobzirnost nepažnja sebičluk poročnost svake vrste, a da pritom sve ove osobine oboje imamo i jedno u drugom generišemo već trideset zajedničkih godina?

MIŠA:

Prilikom jednog od mojih i Bobinih posljednjih susreta kada ga je Branka nekontrolisano i mahnilo na njegov mobilni telefon zvala i pokušavala da ga u bračnu ložnicu natrag svim sredstvima primami, obratio sam pažnju na zaslon Bobinog telefona na kom je blistala fotografija te sredovječna žene i tada sam shvatio da ću i nad njom morati uskoro da vježbam i vježbanjem utvrdim i obnovim moje poznate tehnike serijalnosti i emocionalnog izbjegavanja a da ću zbog toga morati i što prije da je upoznam.

BRANA:

Kada sam dodirнула taj zlata vrijedan istovremeno sveprisutan i sveproizimajući a potpuno nedostizhan nepristupačan, te na seksualnom tržištu našeg grada zahvaljujući precizno izvježbanim i provedenim tehnikama ambivalentnosti i izbjegavanja, bez konkurencije najvrjedniji penis, shvatila sam da ga neću više tako lako ispuštati iz ruku. U sveopštoj oskudici i nestašici penisa koja je naš grad kao kuga ili pošast zahvatila, Mišin je svakako bio na najvišem pijedestalu bio je prosto rečeno na cijeni upravo zato što je Miša najpreciznije moguće izračunao tačan odnos u kom on svoj penis svima nama pojedinačno nizmjenično zajedno i odvojeno treba da uskraćuje pa daje daje pa uskraćuje pa uskraćuje pa daje dok nas sve ne razludi.

MIŠA:

Vrlo lako uz par veza trikova i kečeva iz rukava, laskavih rečenica i dobro procijenjenih poteza odveo sam i Branu u krevet, ali sam vrlo brzo postao svjestan potpune svoje

nemoći da iz ovog odnosa dobijem bilo šta različito u odnosu na bilo koji drugi u koji sam prethodno bio upleten uvučen i u njemu nedostatkom bilo kakve izuzetnosti izigran. A onda sam se dosjetio da ono što bi neizostavno donijelo draž novine i dašak uzbuđenja bi bila neka vrsta trećeg istorijskog trijumvirata, koji da se ne lažemo ne bi bio nikakav savez jednakih, nego bih ja u njemu morao da budem apsolutno dominantan i faktor koji o svemu donosi odluke, onaj koji se pita, te onaj čija je zadnja, eto baš tako, Prostim jezikom rečeno pala mi je na pamet još i trojka. S Hanom i Branom. Predložio sam je Hani. Hana je rekla da.

HANA:

Ja sam rekla da, ponukana paletom Mišinih ubjedljivih argumenata, a prije svega jer mi je rekao da će moje tijelo u njegovim očima kada bude u jukstapoziciji s Brankinim tijelom nesumnjivo odnijeti pobjedu a pobjeda, zlatna medalja zapravo je ono čemu sam stremila još od samih početaka mog poznanstva s Mišom koje me je ponukalo i primoralo da o ljubavi govorim ovim i ovakvim jezikom Olimpijskih igara.

MIŠA:

Predložio sam je i Branki. Branka je rekla da.

BRANKA:

Ja sam rekla da, ponukana paletom Mišinih ubjedljivih argumenata, a prije svega jer mi je rekao da s obzirom da zna da ja u ovo sve ulazim ne da bih ostvarila neku svoju fantaziju viziju ili zadovoljila znatizelju nego da bih porazila Bobu da bih se Bobi osvetila te mu u lice sasula istinu o njegovom ljubljenu Miši, i da će takav gest sasvim sigurno potpuno oslabiti Bobu pa možda čak i učiniti da mi se vrati, a ponovno osvajanje Bobe bio je moj glavni motiv u ljubavi te sam pod olimpijskim sloganom: brže, više jače ili na latinskom Citius Altius Fortius u ovaj čudni i nepredvidivi odnos svom snagom i borbenošću uletjela.

MIŠA, HANA & BRANKA ZAJEDNO:

I tako smo sklopili trijumvirat!

HANA:

Taj deregulisani i neredovni trijumvirat u kom je bilo kao u

boksterskom ringu, usko i vrelo i napeto, u boksterskom ringu, u kom smo se u donjem vešu, za Mišin muški pogled, makljale Brana i ja, teživši da u toj sportskoj disciplini koja je 1904 godine zvanično postala i olimpijska, porazimo ovu drugu, a same postanemo pobjednice, dok je Miša svesrdno navijao, kvasio nam usta, dodavao peškire, gume za zube i rezervne boksterske rukavice.

BRANA:

Pomisliła sam da će ludost takvog seksualnog poduhvata neizostavno privući Bobinu pažnju i ponovo je svratiti na mene, da ću mu time pokazati da još uvijek sam najluđa kada mu srce dam. Osim toga kao krunski argument Miša je potegnuo matematičku formulu za izračunavanje STVARNIH godina žene na heteroseksualnom tržištu. Neka žena, na primjer Mišina dugogodišnja djevojka Hana, koja u ovoj našoj stvarnosti stvarnosti determinisanoj od strane Miše ima 32 godine što će reći mlada je i uz to i izuzetno privlačna žena, prema ovoj matematičkoj formuli ima zapravo 41 godinu. Potrebno je dodati na godine heteroseksualne cis žene još 15 godina, tako je govorio Miša, da bi se uopšte u istim kategorijama mjerila sa cis muškarcima na istom tržištu. Za svaki društveni hendikep poput razvoda djece nezaposlenosti treba joj dodati još dvije godine a za svaku prednost u ljepoti treba joj oduzeti po dvije godine od tog broja. Dakle Hana ima 32 + 15 - 2 za lijepe oči - 2 za puna usta - 2 za bujno a zategnuto tijelo što znači ukupno 41 godinu pa je svega 15 godina mlada od mene a ne nepodnošljive 24 godine, kao što smo svi do sada mislili. Zašto ovu formulu Miša nije prilikom praktikovanja našeg trijumvirata primijenio i na meni, rezultat je Mišine samovolje i njegove privilegovane pozicije u konstelaciji naše interpersonalne mreže trojnog odnosa. I tako sam se našla u krevetu-boksterskom ringu s njim i s četrdesetjednogodišnjom Hanom.

HANA:

Na ovim Olimpijskim igrama, u ovom boksterskom ringu, Brana i ja borile smo se za zlatne medalje u čak tri kategorije:

BRANA:

1. Za seksualno najpoželjnijeg partnera, dakle za Mišu.

HANA:

2. Za akumulaciju partnera i njihovo pretvaranje u sopstveni seksualni kapital.

BRANA:

3. Te za prezentovanje sopstvenog seksepila kao superiornog.

MIŠA:

Kada su se ove dvije žene preda mnom konačno simultano skinule kada je jedna skinula svoj crveni topić sa šljokicama a druga svoj zlatni topić sa šljokicama kada je jedna skinula svoje mrežaste čarape s uzorkom romboida a druga svoje mrežaste čarape s uzorkom najsitnijih kvadratića ja sam se našao u nerazrješivoj dilemi - u koju od njih prvo da penetriram, a samim tim ovu drugu prvo formalno odbacim, da bih je tek kao drugoodabranu i poniženu i poraženu penetrirao. Ja sam se našao u klasičnoj savremenoj situaciji gdje je svakodnevi imperativ izbora bio pobjeđen i trenutačno onemogućen paralizom duboke sumnje.

BRANA:

Miša bi moje poljupce a Hanino tijelo i njen glas, njemu treba uzeti isto što bi on od nas. Miša je u trenutku dok gleda moje mrke i Hanine tamne bradavice moj nabubrjeli a Hanin ravni stomak moje srcaste a Hanine ispućene stidne usne moje snene a Hanine širom otvorene oči postajao Buridanov magarac.

Miša se naočigled Hane, Brane i svih nas iz džukele transformiše u magarca. Ta promjena nije ni malo prijatna, niti laska Miši. Ali, it's morphin' time! A i morfijum bi im svima dobro došao. Dok se Miša pretvara u magarca, Hana nam pokazuje svoje znanje iz istorije filozofije.

HANA:

Poznato je da je za Buridanovog magarca, tog poslovilčno poznatog magarca koji je našavši se između dva podjednako udaljena plasta sijena i ne mogavši da se odluči ni za jedan, skapao od gladi, Baruh Spinoza rekao sljedeće: *Ako me pitate da li se takav čovjek dakle čovjek koji se nalazi u stanju opisanog ekvilibrijuma, te ne djelajući,*

umire od gladi, može uopšte smatrati čovjekom prije nego mađarcem, rekao bih da ne znam. Dok se Miša u ovakvoj magarećoj dilemi kidao, ja sam pažljivijim posmatranjem Branke zaključila da je ona stvarno slatka i simpatična.

BRANA:

A ja sam od duža vremena prije konačne Mišine penetracije mogla da jasno vidim, da je Hana uvijek tako seksi i romantična.

HANA:

I meni, kao i Miši, je bilo jasno da je Brana u ovu seksualnu avanturu ušla da bi spasla svoj brak i zbog takve upornosti odanosti tradicionalnom i privrženosti muškom, meni je Brana postala idol moj. I rekla sam sebi – neka dečko moj bude dečko tvoj! I tom izjavom na neki način aminovala da Miša u Branu konačno kao u prvoodabranu penetrira.

BRANA:

Trljajući se o Mišino tijelo upijajući njegov znoj, Hana i ja smo primale usisavale njegov testosteron u naše metabolizme i sanjale o približavanju kategorijama iz našeg trijumvirata u kojima je Miša imao primat kao što su orgazmi adrenalin ekstravagancija društveno priznanje uspjeh više glukoze u krvi i bolja otpornost na njeno prisustvo prihvatanje unutar porodice inkluzija snaga tenzija drugarstvo i finansijski uspon. Nas dvije smo, nažalost, sav taj testosteron morale međusobno podijeliti. Pola sata je trajalo to što bi Hana Miši da oprsti.

HANA:

Nas dvije smo, nažalost, sav taj testosteron izlučen u tih pola sata morale međusobno podijeliti.

MIŠA:

Ni testosteron, baš kao ni ljubav, nije kao torta. Što ga više dijeliš, više se i uvećava.

ŠESTA SCENA – POLIAMORIJA

Svi parovi iz prethodnih scena, učestvuju u ovoj. Imena i pozicije su zamjenjive. Ovdje se raspravlja o jednom novom režimu, o režimu poliamorije, u kojoj se otvara mogućnost odgovornog voljenja više od jednog partnera istovremeno. Ova scena funkcioniše kao hor poliamorista, ali – označava mušku poziciju, a () žensku. Znakovi nisu slučajno odabrani i kada se pojave u tekstu jedan ili svi muškarci izgovaraju određenu repliku dodijeljenu muškosti simbolično sažetaj u znaku -, kao što i jedna ili sve žene izgovaraju repliku dodijeljenu ženskosti sažetaj u znaku ().

HOR POLIAMORISTA:

Kada se Miša Džukela autovao kao poliamorista

Kada je Miša konačno izašao iz ormara kao poliamoran Kao onaj koji odgovornu nemonogamiju propagira praktikuje i žudi

Kada je Miša još jednom institucionalizovao nadu za još jedan pokušaj unapređivanja sopstvene, a ovaj put iznećuđujuće, i svih naših pozicija

HANA:

Ja sam se vozila Audijem po našem gradu mobilni telefon mi je bio na handsfree režimu pičila je pjesma *Moj živote da l' si živ*, mobilni telefon zazvonio je, s druge strane začuo se glas koji godinama nisam čula začulo se to meni dobro poznato nikad zaboravljeno džukelino rezanje, rekao je: *Moram da te vidim mala*, ja nisam ni sekunde razmišljala i dovezla sam se do kafea u kom je Miša predložio sastanak, i tamo pored njega, pored Miše zatekla i

BOBA:

I mene

BRANKA:

I mene

ONA:

I mene

MIŠA:

Za Bobu sam znao da ću ga najteže slomiti navabiti primamiti da ću ga za ovu moju do sada najinovativniju najsmjeliju ideju teško privoljeti pa sam se na vratima njegovog još u vrijeme naše brakolomne afere iznajmljenog momačkog stana jedne noći pokisao i zadihan i lično pojavio.

BOBA:

Miša je i prije umio da nestane na dvije-tri godine, Miša bi se na vrata mog stana uvijek vraćao s kajanjem na usnama.

MIŠA:

Poslije noći pune lingvističko-verbalnih vratolomija i manipulacija, golicanja kako mašte tako i genitalija i gušenja u alkoholu te duvansko-opijatskom dimu uspio sam od Bobe da dobijem jedno stidljivo:

BOBA:

da

MIŠA:

I njegovu časnu riječ i garanciju da će se u za to od strane mene unaprijed određenom kafeu i času zajedno sa svima ostalima i on, Boba, pojaviti.

BRANKA:

Džukela je znao da godinama patim od migrenoznih glavobolja da sam od njih luda i navučena na triptane. Džukela mi je stoga poslije godina i godina nejavljanja mejlom poslao link za ordinaciju najboljeg doktora za migrene u našem gradu i tom gestom još jednom me je neopozivo oborio s nogu. Moja šansa da ponovo volim Bobu nespuntano malograđanskim stegama neograničeno pojavila se u obliku Džukelinog prijedloga koji je za mene u mom raspušteničkom životu došao sasvim neočekivano, a ja sam bez dvoumljenja rekla tom susretu u kafeu jedno nedvosmisleno: DA!

MIŠA:

Sjedim u kafeu okružen svima njima sjedim s njihovim žudnim pogledima uprtim svuda po mom tijelu s njihovim

načuljenim ušima i ustreptalim srcima i počinjem da im propovijedam:

HOR POLIAMORISTA:

Braćo i sestre

Drugarice i drugovi

Dame i gospodo

MI

dok smo i ako smo u našoj zajedničkoj i individualnoj prošlosti

praktikovali monogamiju

buržoaski brak

samoću

monogamiju s aferama brakolomstvo afere i preljube

trijade trijumvirate

živjeli smo po STAROJ PARADIGMI

koja je zarad stabilnosti odnosa uključivala

laži

kontrolisanje partnera

zadržavanje nezgodnih i po odnos potencijalno štetnih informacija i istina za sebe

međusobno povređivanje ponižavanje i nepovjerenje

a SADA

dragi moji

pruža nam se neslučena mogućnost i šansa da živimo

po NOVOJ PARADIGMI

koja zarad kreiranja autentičnih odnosa

u našoj već izgrađenoj pa aferama razrovanoj mreži

interpersonalnih odnosa

po paradigmi koja će

nam omogućiti kako lični tako i zajednički rast

i koja će, za razliku od stare paradigme,

uključivati

totalnu iskrenost i totalnu istinu

i istovremeno voljenje više partnera.

Ljubav? To nisu uzdasi na klupi i šetnje na mjeseci.

Govorio nam je zapanjenima Miša

O ljubavi treba govoriti apofatički, što će reći kao o bogu

Što će reći na način da prvo oslobodimo um prethodno stečenih misli i slika o svijetu

Da bismo spoznali nesaznatljivo

Boga i ljubav

Oslobodimo se stega monogamije

Sada je moguće da praktikujemo nešto poput grupnog braka, koji je obavezujuća, dugotrajna, primarna veza koja uključuje troje ili više odraslih ljudi bilo kog pola u vezi sličnoj braku

Sada je moguće da se takav odnos razvija oko jedne centralne osobe, na primjer zvaćemo je "DŽ", koja je u primarnom odnosu sa svima ostalima

a moguće je, a ta je opcija Miši bila manje mila, i da svaka osoba bude jednako bliska sa svakom drugom koja je u takav odnos uključena

I opčinjeni ovim i ovakvim Džukelinim riječima

Počeli smo svi, još jednom i iznova, u sred tog kafea da se ljubimo

Jedni s drugima s trećima

Jedni preko drugih preko trećih

Počeli smo da praktikujemo

Poliamoriju

Detaljnijoj analizi fenomena poliamorije vrtićemo se nešto kasnije kada s ovim ljubakanjem završimo.

Detaljnijem predstavljanju pokazivanju objašnjavanju specifičnosti ovog revolucionarnog ali ne i utopističkog pristupa ljudskom zajedništvu vrtićemo se kasnije kada raspletemo ruke od vratova jezike od ušiju trbuhe od penisa prste od ustiju.

Za sada recimo samo da

Za sada recimo da

Poliamorija predstavlja alternativu

Poliamorija predstavlja alternativu dominantnim oblicima vezivanja u zapadnom svijetu.

Recimo za sada dok je Bobin prst u Brankinom čmaru dok je Brankin jezik u Haninom kapku dok je Mišin penis u Bobinom čmaru dok je Brankina ruka na Mišinom licu recimo samo to da je poliamorija alternativa.

Miša, čije je tijelo sada bilo postavljeno u pozu kao da je satima igrao Twister, nije prestajao da besjedi

Miša nam je dalje otkrivao da seks, bez obzira na njegove specifičnosti, bez obzira na recimo to čiji je dio tijela na čijem u ovom trenutku pa na čiji će da se ustremi i pre-

mjesti u sledećem, da dakle smislen seks neizostavno kreira dugoročnu vezu pojedinaca koji ga praktikuju

I da nije etički odbacivati dojučerašnje partnere kao đubre Kao što je on donedavno sa svima nama radio

I da poliamoriju praktikuju pojedinci velikih emotivnih i komunikacijskih kapaciteta

()što smo istorijski dominantno bile mi()

-što ste istorijski dominantno bile vi-

() i da sada napokon imamo ljubavni alat format ljubavnu praksu u kojoj se od muškaraca zahtjeva da o njoj reflektuju raspravljaju pregovaraju koliko i žene()

u predrevolucionarno vrijeme ovako su muškarci govorili ženama:

-Lista tvojih grijehova, Klaro, i dalje je poduža. Čuo sam da su pitanja seksa i braka glavne teme večernjih čitanja i diskusija naših drugarica. To su najvažniji problemi političke obuke i obrazovanja. NISAM VJEROVAO SOPSTVENIM UŠIMA KADA SAM TAKVO NEŠTO ČUO. Revolucija traži najveću moguću posvećenost cjelokupnog proletarijata i revolucionarnih snaga kako bi se porazila kontrarevolucija koja je u neprestanom usponu. MEĐUTIM, drugarice radnice raspravljaju o seksualnim problemima i oblicima braka u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. One misle da je njihova najvažnija dužnost da prosvijetle proleterke o ovim temama. Najčitanija brošura je, VJERUJEM, pamflet mlade bečke drugarice o problemu seksa. O PROBLEMU SEKSA - KAKVA ŠTETA!(Vladimir Ilijić Lenjin u razgovoru s Klarom Cetkin)-

dok danas u revolucionarno doba u doba poliamorije koja je najbližnja obliku postojanja uređenja odnosa koje progira anarho-komunizam, u kom svako svakome u ljubavi daje u skladu sa SVOJIM MOGUĆNOSTIMA, a svako od svakoga uzima u skladu sa SVOJIM POTREBAMA

dok danas u ovakvom revolucionarnom trenutku muškarci recimo imaju pravo da se oko ljubavi muče, da u ljubav jednako emotivno ulažu, imaju pravo da oni budu ti koji pamte datume, koji podsjećaju na prava i obaveze, koji žele sve da rasprave i da istjeraju mak na konac da kažu:

-NE MISLIM DA SAM SE IKADA U ŽIVOTU ANGAŽOVAO U NEČEMU ŠTO JE PODSTAKLO TOLIKO AUTOREFLEKSIJE I INTEZIVIRALO LIČNI RAST, KAO ŠTO JE TO UČINILA POLIAMORIJA - govorio je Miša Džukela

Also sprach Džukela

I još je govorio:

I starci mogu da vole istinski i nježno, iako nemaju posebnu snagu za tjelesno čulno ispoljavanje

I još je govorio:

kada se ostvare ciljevi revolucije, živjećemo u poliamoriji, ali put do revolucije prepun je trnja

na putu ka revoluciji zaljubila sam se u najljepšeg dječaka u odjeljenju

na putu ka revoluciji zaljubio sam se u manekenu koja radi u Milanu

na putu ka revoluciji zaljubio sam se u najboljeg prijatelja na putu ka revoluciji zaljubila sam se u prijateljicinog dečka

na putu ka revoluciji zaljubila sam se u svekra

i u djevera

i u strinu

i u ujnu

i u sestru

i u papagaja te sam tetovirao njegove šare svud po licu ne bih li mu postao što sličniji

na putu ka revoluciji zaljubila sam se u oženjenog starijeg muškarca koji je rekao da će ostaviti porodicu zbog mene na putu ka revoluciji zaljubila sam se u bogatog dedu na putu ka revoluciji zaljubila sam se u iz ludnice odbjeglog četrdesetogodišnjaka

na putu ka revoluciji zaljubila sam se u komšiju koji non-stop gleda porniče

na putu ka revoluciji zaljubio sam se u frigidnu intelektualku

na putu ka revoluciji zaljubila sam se u emotivno nedostupnog

na putu ka revoluciji zaljubila sam se u bivšeg dečka

na putu ka revoluciji zaljubila sam se onu koja me neće

na putu ka revoluciji zaljubila sam se u onog koji me neće

na putu ka revoluciji zaljubio sam se u onog koji me neće

na putu ka revoluciji zaljubio sam se u onu koja me neće

na putu ka revoluciji zaljubio sam se u onu kod koje mi je sve odgovaralo osim njenog mirisa

na putu ka revoluciji zaljubio sam se u maminu prijateljicu

na putu ka revoluciji zaljubio sam se u seksualnu predatoru

na putu ka revoluciji zaljubila sam se u bivše dečke svih mojih prijateljica

Možda smo mi revolucionari a možda smo samo skup ljudi s ozbiljnim kolektivnim i individualnim neurozama.

PROBALI SMO POLIAMORIJU DA VI NE BISTE MORALI!

Jer Džukela nam je pristupio podrazumijevajući našu psihološku ontologiju

Džukela nam je pristupio, kao i sebi samom

Podrazumijevajući da imamo stabilne, spoznatljivije i psihološke osobine koje je moguće imenovati i razumjeti

A ne kao da smo skupina divljih, nepredvidljivih, povodljivih, nesigurnih, isprovijedanih individua

Da bi bila podnošljiva, ljudska egzistencija zahtijeva i podrazumijeva koktel u kom su u malim i jednakim dozama pomiješani

mit iluzije i laži

Samo laži i iluzije mogu učiniti nasilje ljubavničkih odnosa podnošljivim

I da je Rudi Dučke sada među nama

on bi ponovo rekao:

Razmjena između muškaraca i žena

nije ništa drugo do primjena buržoaskog principa razmjene

pod pseudorevolucionarnim paravanom

Ali mi ga ne bismo slušali nego bismo tjerali i dalje svoje

Mi bismo dotjerali cara do duvara

Dotjerali cara do nekog bijelog visokog zida

Ispred cara a i ispred nas sada stoji zid

Bijeli visoki neprobojni

Zid

I onda:

Pauza. Duga pauza. Svi oni zajedno se prave da su veoma opušteni. Da im sopstveni životni stilovi i ljubavni

režimi i aranžmani donose samo zadovoljstvo. Da ih životni stilovi i životni izbori njihovih partnera ne dotiču, da je sve uredi. Prave se da ljubav nije represivna, da nije prazna, da nije razlog zbog kog imaju mrtve pretke, i lošu kožu i zube, i zbog koje su propuili, i propili se i postali zavisni od triptana, da svako od njih ima pred sobom još 100 šansi za tu ljubav, veliku ljubav, koja će doći i spasiti ih. Oni se ne razdvajaju, čvrsto se drže jedni za druge, publici postaje sve teže da razlikuje dijelove tijela Branke, od dijelova tijela Miše, dijelove tijela Bobe od dijelova tijela Hane, čak i Ona se umiješala, pomiješala sa svima njima. Grčevito se drže jedni za druge jer kad ostanu goli bijedni i sami u postkoitalnom grču pušeci i ležeći ružnoća njihovih životnih okolnosti ukazaće im se jasnije nego ovako kad su isprepleteni, nego ovako kada im kože dodiruju tuđe kože, i meso tuđe meso. Ako bismo i dalje mogli da čujemo glasove njih petoro, njih petoro u potrazi za ljubavlju, čuli bismo litaniju jauka i jecaja.

MIŠA:

Tuga prati ljubav. Tuga s mnoštvom sinonima: s čežnjom, žalošću, melanholijom, čeznućem, žudnjom za nepoznatim, željom da se otvori prozor i gledaju zvijezde. Ipak, ja duboko vjerujem da ukoliko je moguće povezati se posvetiti se identifikovati se s i isprojektovati se u jednu osobu, onda je to moguće i s grupom ljudi, a kao krajnji cilj trebalo bi da imamo REPROGRAMIRANJE sebe samih tako da možemo da se povežemo posvetimo identifikujemo s i isprojektujemo us CJELOKUPNOIM ČOVJEČANSTVOM.

HANA:
Jecam.

BRANKA:
Ječim.

BOBA:
Oplakujem.

ONA:
Naričem.

MIŠA:
Jadikujem.

HANA:
Cmizdrim.

BRANKA:
Uzdišem.

BOBA:
Dahćem.

ONA:
Stenjem.

Oni jecaju, ječe, oplakuju, nariču, jadikuju, cmizdre, uzdišu, dahću i stenju. Njihovi jauci i njihova stenjanja se polako pretvaraju u zvuke kolektivnog snošaja, koje može i ne mora da prati pjesma J t' aime... moi non plus Serža Gejnsburga i Brižit Bardo ili Serža Gejnsburga i Džejn Birkin, koja vam je već verzija te pjesme draža.

KRAJ

Vidjeti i: Acker, Kathy, McKenzie Wark, *I am very into you*, Correspondence 1995-96, Semitoext(e), New York, 2015. gdje je jasno da i u akdemske, intelektualnim, umjetničkim krugovima, žena obavlja emotivni rad, prva izjavljujući „I'm very into you“, prva pokazujući anksioznosti i nesigurnosti, izazvane ambivalentnim izjavama muškarca.

Dnevnički zapis autorke za datum 7. 5. 2001. godine, ekavica kao posljedica intenzivnog identitetskog inženjeringa koji se sistemski sprovodio u obrazovnom sistemu osnovnih škola u Republici Srpskoj, kao i sve pravopisne greške, u ovom tekstu su direktno prenijete iz originalnog zapisa.

Drama

Tanja Šljivar

KAO I SVE SLOBODNE DJEVOJKE

dramski tekst o jednom pokušaju slobode u malom gradu

LICA:

Imena djevojčica i imena scena su identična, a svaka djevojčica ima po jednu scenu sa svojim imenom:

Ana, 13
Ena, 13
Ina, 13
Ona, 13
Una, 13
Lea, 13
Mia, 13

Sve djevojčice su sve vrijeme na sceni. Imaju okruglaste stomake i okruglaste glave i oči i usta. Stomake miluju i ustima otpuhuju, kako to već rade trudnice. Stomake miluju iako su već rodile. Stomake miluju iako su već abortirale. Stomake miluju iako nikada nisu ni bile trudne. Upadaju jedna drugoj u riječ, kikoču se, slušaju Rihannu i Taylor i Marinu and The Diamonds. Nose duge crne haljine kao u grčkim tragedijama, pletu jedne drugima duge kose u pletenice, šminkaju se, stavljaju krastavce na oči, šmrču spid ako ga ima, ukratko – bivaju mladim djevojkama.

*Broj performerki/performera koji/e čitaju/izvode tekst na sceni može da varira od jedan do neodređeno, u zavisnosti od koncepta izvedbe. Dešava se sada i ovdje, u pozorištu, u sedam okruglih punih toplih djevojačkih usta, kao i u sedam okruglih punih toplih djevojačkih utroba.